۸صبح

روایت دیروز | آئینه امروز | نوید فردا

سال پانزدهم
شماره ۳۶۲۳
سه‌شنبه
۲۵ جوزای ۱۴۰۰
۱۵ جون ۲۰۲۱
قیمت: ۲۰ افغانی

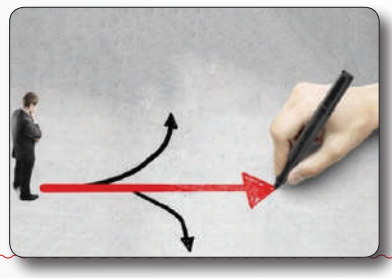

دفترهای مشورت‌دهی تحصیلی به دانشجویان مشورت نادرست می‌دهند

۷

تجدید تعهد ناتو؛

خروج به معنای پایان روابط نیست

۳

تاخت‌وتاز کرونا در کشور؛

موج سوم تا یک هفته دیگر به اوج می‌رسد

سیر صعودی ویروس کرونا در کشور، نگرانی‌ها پیرامون وضعیت صحی را بیش‌تر کرده است. نماینده‌گان مردم در ولسی‌جرگه، سرپرست وزارت صحت عامه را استجواب کردند و خواستار وضاحت در مورد وضعیت کرونایی شدند. نماینده‌گان مردم از جهش کرونا و کمبود آکسیجن در برخی از ولایت‌ها انتقاد کردند و از وزارت صحت عامه خواستار رسیده‌گی به این مشکلات شدند. وزارت صحت نیز کمبود آکسیجن در شفاخانه‌های مرکز و ولایتی را تایید می‌کند. از سوی دیگر این وزارت صعود گراف واقعات مثبت کرونا را ناشی از بی‌پروایی مردم در برابر این ویروس می‌داند. به رغم این‌که مسوولان صحی بارها از شهروندان کشور خواسته‌اند که تدابیر صحی را مراعات کنند، اما طوری که مشاهده می‌شود، ظاهراً به خواست‌های وزارت صحت لبیک گفته نشده و مردم هم‌چنان به گونه غیرمسوولانه در سطح شهر گشت‌وگذار می‌کنند.

۳

طالب سقوط می‌دهد، حکومت سکوت می‌کند

سقوط ولسوالی‌ها و پیش‌روی گروه طالبان به شکل بسیار سریع ادامه دارد. از اول تا ۲۴ جوزای سال روان، حدود ۲۰ ولسوالی در ولایت‌های مختلف کشور به دست طالبان افتاده است. به طور میانگین، هر روز یک ولسوالی سقوط کرده است. هم‌چنان در اغلب ولسوالی‌ها تجهیزات نیروهای دولتی نیز به دست طالبان افتاده است.

۴

رحمانی: رهبران حکومت و مسوولان امنیتی با بسیج سیاسی، مردم را در دفاع از کشور سهیم کنند

۸صبح، کابل: میررحمان رحمانی، رییس مجلس نماینده‌گان، از رهبران سیاسی حکومت و مدیران نهادهای امنیتی خواسته است که از طریق بسیج وسیع سیاسی، مردم را در دفاع از کشور سهیم کنند.

رییس مجلس نماینده‌گان روز دوشنبه، بیست‌وچهارم جوزا، در نشست عمومی این مجلس گفت که باید همه برنامه‌ها و استراتژی‌های جنگی از سوی نهادهای امنیتی، در شرایط کنونی تغییر کند.

رحمانی افزود که جوانان کشور و مردم باید وارد دفاع «مستقل و خودی» شوند و از کشور در برابر جنگ‌افروزان دفاع کنند.

میررحمان رحمانی گفت که افزایش جنگ‌ها و خشونت‌ها در سراسر کشور به ویژه حملات هدف‌مند در غرب کابل سبب نگرانی مجلس نماینده‌گان شده است.

به گفته رحمانی، جنگ‌آوران بی‌رحم، جنگ در کشور را شدت بخشیده‌اند و مردم روزهای تلخ را سپری می‌کنند.

میررحمان رحمانی از مبارزه نیروهای امنیتی در برابر طالبان تقدیر و ستایش کرد.

شماری از اعضای مجلس نماینده‌گان نیز از مسوولان نهادهای امنیتی به دلیل افزایش خشونت‌ها و سقوط پی‌هم ولسوالی‌ها به شدت انتقاد کردند.

رییس مجلس نماینده‌گان به کمیسیون‌های امنیت داخلی و امور دفاعی این مجلس وظیفه داد تا عوامل و اسباب ناکامی‌ها را بررسی کنند.

این در حالی است که سطح جنگ و درگیری‌ها در کشور افزایش یافته است.

در بیش از دو ماه گذشته ۲۵ ولسوالی کشور در ولایت‌های مختلف کشور سقوط کرده است.

نهادهای امنیتی می‌گویند که به شیوه تأکتیکی از این ولسوالی‌ها عقب‌نشینی کرده‌اند.

طالبان اما مدعی‌اند که با ضرب حملات تهاجمی این ولسوالی‌ها را تصرف کرده‌اند.

لحظه‌های دشوار اما سرنوشت‌ساز

۴

تاریکی، ترس و دانایی

۸

تعمیر فروشی

یک تعمیر تجارتی به مساحت {۳۱۶,۲۵ مترمربع} واقع مارکیت میوه {ناحیه ۴، کابل - افغانستان} به قیمت مناسب به فروش رسانیده می‌شود. ضرورت‌مندان و اشخاصی که خواهان خریداری آن باشد به شماره تلیفون‌های ذیل تماس گرفته معلومات اخذ نمایند.

+93 (0)798888802 / +93 (0)797888154

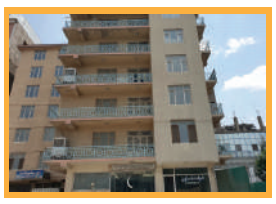

۸صبح
روایت دیروز، آئینه امروز، نوید فردا
سال پانزدهم
شماره ۳۶۲۳
سه‌شنبه
۲۵ جوزای ۱۴۰۰
۱۵ جون ۲۰۲۱
قیمت: ۲۰ افغانی

زنگ اول

به این نمایش مضحک پایان دهید

سقوط پی‌هم ولسوالی‌ها به دست طالبان، به یک نگرانی جدی در بین مردم تبدیل شده است. دولت متأسفانه در بحث سقوط ولسوالی‌ها با مردم صادق نیست. آنچه را دولت زیر نام عقب‌نشینی تاکتیکی به خورد مردم می‌دهد، دروغ محض است. واقعیت این است که دولت نتوانسته است تسلط خود بر ولسوالی‌ها را حفظ کند. دلایل بسیاری وجود دارد که نشان می‌دهد آنچه تا این دم اتفاق افتاده است، عقب‌نشینی تاکتیکی نیست؛ بلکه شکست و سقوط است.

دروغ گفتن درباره واقعیت‌های جنگ هم برای دولت و هم برای مردم هزینه دارد. هزینه دروغ برای دولت آن است که مردم دیگر به حرف راستش هم باور نکنند. مردم برای رویارویی با شرایط خطر و اضطرار و پاسخ به موقع به آن، به ابتکار عمل نیاز دارند. دروغ دولت اما این ابتکار عمل را از نزد آن‌ها سلب می‌کند. این هزینه‌ای است که دروغ دولت روی دوش مردم می‌گذارد.

دولت و مردم نیاز دارند تا رابطه تنگاتنگ با یک‌دیگر داشته باشند. این رابطه ایجاب می‌کند که دولت به مردم دروغ نگوید و در رفتار خود با آن‌ها رو راست و صادق باشد. فریب و ریا به این رابطه آسیب می‌زند و سبب سلب اعتماد مردم از دولت می‌شود. به دلیل آن‌که بقا و ثبات دولت به اعتماد مردم وابسته است، شایسته خواهد بود که دیگر با مردم دروغ گفته نشود.

در جریان نزدیک به سه ماه گذشته، کنترل ۲۵ ولسوالی از دست دولت بیرون شده است. گروه طالبان بر بیش‌تر این ولسوالی‌ها در یک‌ونیم ماه اخیر تسلط یافته است. دولت اما تاهنوز از سقوط این ولسوالی‌ها به دست طالبان انکار می‌کند و اصرار دارد که از این ولسوالی‌ها عقب‌نشینی کرده است.

دولت در اوایل استدلال کرد که به خاطر پیش‌گیری از «تلفات غیرنظامیان» دست به عقب‌نشینی تاکتیکی زده است. بعدتر اعلام شد که دولت در صدد است تا شماری از پاسگاه‌ها و ولسوالی‌ها را بدون درگیری تخلیه کند. در توجیه این برنامه گفته شده بود که این دست از پاسگاه‌ها و ولسوالی‌ها، اهمیت استراتژیک برای دولت ندارد و نگه‌داری از آن‌ها باعث افزایش هزینه جنگ و تلفات نیروهای دولتی خواهد شد. این توجیهات و استدلال‌ها تا مدتی خریدار داشت و مردم هم زیاد نگران وضعیت نبودند.

حالا با گذشت زمان، وضعیت کمی روشن شده است. مردم فعلاً می‌دانند که آنچه زیر نام عقب‌نشینی تاکتیکی یا خروج خودخواسته مطرح می‌شود، دروغ محض است؛ زیرا بسیاری از ولسوالی‌ها و پاسگاه‌ها در نتیجه روزها نبرد بین دولت و طالبان، به دست این گروه افتاده است. ده‌ها نیروی دولتی نیز در جنگ برای حفظ این پاسگاه‌ها و ولسوالی‌ها تلف شده‌اند. در فرجام، پاسگاه‌ها و ولسوالی‌ها با تمام امکانات آن به دست طالبان افتاده است. در این معرکه، ده‌ها نیروی دولتی نیز به دست طالبان اسیر شده‌اند.

این چه نوع عقب‌نشینی تاکتیکی است که نیروهای دولتی حتا فرصت نمی‌کنند که جان خود را از معرکه به سلامت بیرون بکشند؟ اگر خروج خودخواسته از پاسگاه‌ها و ولسوالی‌ها یک برنامه مدون است، چرا پیش از حمله، به نیروهای مستقر در این پاسگاه‌ها و ولسوالی‌ها اطلاع داده نمی‌شود؟ وانگهی مقامات دولتی دچار تناقض‌گویی می‌شوند و چرا نمی‌توانند در توجیه آنچه اتفاق افتاده است، دلایل قانع‌کننده ارایه کنند؟

دو روز پیش، وزارت امور داخله به بزرگان محلی و موسفیدان هشدار داد که اگر برای تسلیمی پاسگاه‌ها به طالبان وساطت کنند، مجازات خواهند شد. این هشدار اگرچه قابل دفاع است؛ اما در پیوند به آن پرسش‌هایی نیز مطرح است. اگر برنامه دولت تخلیه پاسگاه‌ها است، چرا نگران تسلیمی آن به طالبان با وساطت متنفذان و موسفیدان محل است؟ اگر برنامه این نیست، چرا به سقوط پاسگاه‌ها اعتراف و برای استمداد به مردم مراجعه نمی‌کند؟

روز گذشته نیز امرالله صالح، معاون نخست ریاست جمهوری، در یک پست فیس‌بوکی تلاش کرد که ماهیت اتفاقات اخیر را پنهان کند. او گفت که «در بسا مناطق که اسم آن را سقوط گذاشته‌اند، طالبان با ایجاد خط باریک پیش‌روی کرده‌اند.» به گفته صالح، عقبه این پیش‌روی طالبان عمق و پهنا ندارد و این خط باریک به گورستان آن‌ها تبدیل خواهد شد.

این پیام صالح هم مثل همان رجزخوانی یاسین ضیا است که گفته بود، ارتش آماده جنگ است، فقط کافی است که طالبان خود را نشان بدهند که کجا هستند. بعدتر طالبان خود را نشان دادند و اثری هم از این رجزخوانی باقی نماند. دولت فعلاً در ۲۵ ولسوالی عملاً فلج شده است. چطور می‌توان این وضعیت را «پیش‌روی» در یک «خط باریک» نام گذاشت؟ بار روانی این سقوط‌ها آن قدر سنگین بوده است که مردم تصور می‌کنند طالبان به درب خانه‌های آن‌ها رسیده‌اند. اگر قرار بود که این «خط باریک» به گورستان طالبان تبدیل شود، چرا تاکنون نشده است؟ مردم تا چه زمانی باید انتظار بکشند تا دولت این «خط باریک» را به گورستان طالبان تبدیل کند؟

با مردم دروغ نگویید. مقامات دولتی باید در برابر آنچه اتفاق می‌افتد، مسوولانه پاسخ بدهند. دولت باید گزارش واضح از وضعیت برای مردم ارایه کند و آن‌ها را در روشنایی آنچه بر افغانستان رفته است، قرار دهد. هم‌چنان مسوولان نهادهای دفاعی و امنیتی به خاطر این سقوط‌ها مورد بازپرس و مواخذه قرار گیرند. این نمایش مضحک باید پایان یابد.

۳۲۰ میلیون دالر برای خرید واکسین کرونا اختصاص یافته است

۸صبح، کابل: سرپرست وزارت صحت عامه کشور در نشست استجوابی روز دوشنبه، بیست‌وچهارم جوزای مجلس نماینده‌گان اعلام کرده است که ۳۲۰ میلیون دالر برای خرید واکسین کرونا اختصاص یافته است و در صورت شناسایی منبع معتبر فروش، خریداری خواهد شد.

وحید مجروح، سرپرست وزارت صحت عامه، گفت که با این پول ۴۱ تا ۴۲ میلیون دوز واکسین کرونا خریداری خواهد شد.

او افزود که ارگ ریاست جمهوری در همکاری با اداره تدارکات ملی در حال بررسی منابع معتبر برای خرید واکسین کرونا است.

طبق اعلام مجروح خبر کمک یک هزار بالون آکسیجن توسط اوزبیکستان سو تفاهم بوده است و بالون‌های کمک شده خالی بود. اوزبیکستان چند روز پیش یک هزار بالون آکسیجن کمک کرد.

سرپرست وزارت صحت عامه اما می‌گوید که با کشورهای ایران، اوزبیکستان و تاجیکستان تفاهم‌نامه امضا شده است و به زودی مشکل آکسیجن حل خواهد شد.

به گفته سرپرست وزارت صحت عامه، نیاز بیماران موج سوم کرونا به آکسیجن نسبت به موج اول و دوم بیش‌تر است چنان‌چه دستگاه‌هایی که در گذشته به ۲۵۰ نفر کافی بود حالا تنها می‌تواند به ۳۵ نفر آکسیجن تأمین کنند.

وحید مجروح افزوده است که سه هزار و۵۰۰ بالون آکسیجن از ایران خریداری شده است که تا دو روز دیگر به کشور وارد و به ولایات مرکزی و شمالی توزیع خواهد شد. به گفته او، در قراردادی که میان ریاست صحت عامه هرات و مشهد ایران امضا شده است، قرار است هفته دو تانکر آکسیجن به هرات و حوزه غرب وارد شود.

او افزود که در صورت تهیه بالون خالی از سوی این وزارت، اوزبیکستان حاضر است روزانه ۳۰۰ بالون آکسیجن به افغانستان پر کند. همین طور تاجیکستان نیز حاضر است روزانه ۵۰۰ بالون خالی را آکسیجن پر کند.

وحید مجروح در نشست مجلس نماینده‌گان گفته است که چهار شفاخانه کووید-۱۹ در کابل از منابع داخلی آکسیجن تهیه می‌کنند. او خاطرنشان کرد که از ۱۰ دستگاه آکسیجن که یونیسف ۱۵ روز پیش به این وزارت تسلیم کرده بود که اکنون در راه انتقال به ولایت‌ها است.

با این حال وزارت صحت عامه کشور هشدار می‌دهد که اگر تا چهار هفته آینده جلو تردد و تجمعات گرفته نشود، نظام صحی با مشکل روبه‌رو خواهد شد.

مجروح تاکید کرد که این مصیبت به هر خانه خواهد آمد و مردم باید پیام‌های وزارت صحت عامه را جدی بگیرند و پارلمان افغانستان نیز برای دو هفته باید تعطیل شود.

گفتنی است که تاکنون بیش از ۶۰۰ هزار نفر در کشور واکسین کرونا شده‌اند.

آغاز نشست سران ناتو؛

افغانستان یکی از اجندای محوری است

۸صبح، کابل: نشست سران کشورهای عضو ناتو در بروکسل آغاز شد. انتظار می‌رود که مساله افغانستان یکی از محورهای اصلی مورد بحث این نشست باشد.

ینس استولتنبرگ، دبیر کل سازمان پیمان اتلانتیک شمالی یا ناتو، پیش از آغاز این نشست گفت که ناتو روی ادامه حمایت از نیروهای امنیتی، چگونه‌گی آموزش آن‌ها در خارج از افغانستان و نیز حفاظت از میدان هوایی کابل بحث می‌کند.

به گفته او، امریکا و ترکیه در حال مذاکره در مورد تأمین امنیت میدان هوایی کابل است.

مساله تأمین امنیت میدان هوایی کابل که برای کشورهایی که در کابل نماینده‌گی سیاسی دارند، از اهمیت ویژه برخوردار است.

پیش‌تر گزارش شده بود که امنیت میدان هوایی کابل به نیروهای ترکیه سپرده می‌شود.

طالبان با هر نوع حضور نیروهای خارجی از جمله ترکیه مخالفت کرده‌اند.

رجب طیب اردوغان، رییس جمهور ترکیه روز گذشته پیش از عزیمت به بروکسل اعلام کرد که ترکیه تنها کشور قابل اعتماد برای مدیریت مناسب وضعیت موجود افغانستان خواهد بود. او این موضوع را با اشاره به خروج نیروهای بین‌المللی مطرح کرده است.

مشاور امنیت ملی امریکا نیز گفته است که جو بایدن، رییس جمهور امریکا، در بروکسل با رییس جمهور ترکیه در مورد امنیت میدان هوایی کابل دیدار و گفت‌وگو می‌کند.

ناتو بارها تأکید کرده است که از نیروهای امنیتی افغانستان حمایت می‌کند. این سازمان تا سال ۲۰۲۴ میلادی به ادامه تمویل بودجه نیروهای امنیتی کشور متعهد شده است.

براساس برنامه اعلام شده، نیروهای بین‌المللی قرار است تا ۱۱ سپتامبر از افغانستان خارج شوند.

پولیس ایران شماری از مهاجران افغان را از نزدیکی سفارت افغانستان در تهران بازداشت کرد

۸صبح، کابل: وزارت امور خارجه کشور اعلام کرده است که پولیس ایران شماری از مهاجران افغان مقیم تهران را از نزدیکی سفارت افغانستان در تهران بازداشت کرده است.

در اعلامیه وزارت امور خارجه کشور که روز دوشنبه، بیست‌وچهارم جوزا، نشر شد از بازداشت شماری از مهاجران افغان مقیم ایران توسط نیروهای امنیتی این کشور ابراز نگرانی شده است.

پولیس ایران روز یک‌شنبه، بیست‌وسوم جوزا، شماری از مهاجران افغان را در نزدیکی سفارت افغانستان در تهران بازداشت کرده بود.

وزارت امور خارجه کشور گفته است که نگرانی کابل از طریق سفارت افغانستان با جانب ایران در میان گذاشته شده است.

طبق اعلام این وزارت، جانب ایران وعده بررسی همه جانبه و اجراأت لازم را به افغانستان داده است.

وزارت امور خارجه می‌گوید که این موضوع را از مجاری دیپلماتیک دنبال می‌کند.

دلیل بازداشت مهاجران افغان در ایران تاکنون اعلام نشده است.

شماری قابل توجهی از مهاجران افغان در ایران زنده‌گی می‌کنند که همواره از برخورد نامناسب مأموران پولیس ایران با آن‌ها شکایت وجود داشته است.

پولیس فاریاب:

حمله طالبان به رهبری جنرال بازنشسته پاکستانی به شکست انجامید

۸صبح، کابل: فرماندهی پولیس ولایت فاریاب اعلام کرده است که حمله گروه طالبان به رهبری یک جنرال بازنشسته پاکستانی به ولسوالی شیرین‌تگاب ولایت فاریاب عقب زده شد.

دفتر مطبوعاتی پولیس فاریاب روز دوشنبه، بیست‌وچهارم جوزا، با نشر اعلامیه‌ای گفته است که حوالی ساعت ۱۲:۰۰ یک‌شنبه‌شب گروه طالبان به رهبری یک جنرال پیشین پاکستانی به نام شیخ مطیع‌الله بر پوسته‌های امنیتی و مرکز ولسوالی شیرین‌تگاب حمله کردند.

طبق اعلام پولیس فاریاب، این حمله توسط نیروهای امنیتی عقب زده شده است و در نتیجه ۲۵ طالب کشته و هفت طالب دیگر زخمی شدند.

فرماندهی پولیس فاریاب می‌گوید که چند تن از افراد کلیدی گروه طالبان در جمع کشته‌شده‌گان قرار دارد.

پولیس این ولایت گفته است که حمله گروه طالبان به رهبری این جنرال بازنشسته پاکستانی، به شکست مواجه شده است.

فرماندهی پولیس فاریاب اعلام کرده است که در این درگیری به نیروهای امنیتی و مردم ملکی آسیبی نرسیده است.

گفتنی است که مارشال عبدالرشید دوستم، رهبر جزب جنبش اسلامی که در این اواخر در خطوط نخست نبرد حضور می‌یابد، مدعی شده است که جنگ شمال توسط جنرالان بازنشسته پاکستانی رهبری می‌شود.

گروه طالبان تا هنوز در این مورد چیزی نگفته است.

سال پانزدهم
شماره ۳۶۲۳
سه‌شنبه
۲۵ جوزای ۱۴۰۰
۱۵ جون ۲۰۲۱
قیمت: ۲۰ افغانی

تجدید تعهد ناتو؛
خروج به معنای پایان روابط نیست

حسیب بهش

سران سازمان پیمان اتلانتیک شمالی (ناتو) در نشست »ناتوی ۲۰۳۰ در مجمع بروکسل» از آغاز رابطه جدید با افغانستان یاد کردند. در بیانیه مشترک این سازمان تصریح یافته است که عملیات نظامی ناتو در افغانستان پس از حدود ۲۰ سال پایان می‌یابد. به گفته اعضای این سازمان، خروج نیروهای بین‌المللی از افغانستان به معنای پایان رابطه با افغانستان نیست، بلکه «فصل جدیدی» باز می‌شود. ناتو گفته است که از مردم و نهادهای داخلی در راستای بهتر شدن امنیت حمایت می‌کند. به گفته این سازمان، اعضای ناتو بودجه تأمین امنیت میدان هوایی حامد کرزی را تأمین می‌کنند. کشورهای عضو ناتو از کشورها و سازمان‌های ذی‌نفع در قضیه افغانستان خواسته‌اند که برای کسب توافق سیاسی جامع و پایدار و رسیدن به پایان جنگ در افغانستان، کمک کنند. این سازمان گفته است که در این صورت دستاوردها محفوظ می‌ماند و از افغانستان به عنوان پناهگاه تروریسم استفاده نمی‌شود. براساس زمان‌بندی‌ها، قرار است نیروهای خارجی تا یازدهم سپتامبر سال روان میلادی از افغانستان خارج شوند. ناتو در حالی تعهداتش را تجدید می‌بخشد که هم‌اکنون جنگ در افغانستان پس از اعلام زمان خروج نیروهای این سازمان، تشدید یافته است.

سران کشورهای عضو ناتو روز دوشنبه، بیست‌وچهارم جوزا، در بروکسل، پایتخت بلژیک، در جریان نشست «اجندای ۲۰۳۰ در مجمع بروکسل» با هم دیدار کردند. هرچند مقام‌های کشورهای دخیل گفتند که بحث افغانستان از محورهای مهم این نشست است، اما پیش‌تر منابع گفته بودند که سران ناتو به عنوان بخشی از نشست به موضوع افغانستان می‌پردازند. سرانجام نشست ناتو با نشر یک بیانیه مشترک پایان یافت. این بیانیه ۷۹ ماده دارد که در ماده‌های ۱۸ و ۱۹ آن به موضوع افغانستان پرداخته شده است. سازمان پیمان اتلانتیک شمالی در ماده هژدهم این بیانیه مشترک گفته است که «پس از حدود ۲۰ سال، عملیات نظامی ناتو در افغانستان در حال پایان است». به گفته ناتو، کشورهای عضو این سازمان خطرها را رفع و به افغانستان در تقویت نهادهای امنیتی کمک کرده‌اند. ناتو گفته است که افغان‌ها اکنون مسوولیت کامل امنیت کشورشان را عهده‌دار می‌شوند. اعضای این سازمان از کشته‌گان و زخمیان این سازمان در جنگ افغانستان نیز قدردانی کرده‌اند.

در مهم‌ترین مورد، ناتو گفته است که خروج نیروهای اعضای این سازمان به معنای پایان دادن رابطه این سازمان با افغانستان نیست. به باور این سازمان، پس از این فصل جدیدی باز می‌شود و اعضای ناتوی متعهدند که برای ادامه تعهدات‌شان در قبال افغانستان، از بهتر شدن امنیت و حفظ دستاوردهای دو دهه اخیر مردم و نهادهای دولت حمایت کنند. به گفته اعضای این سازمان، ناتو به تعهدات قبلی‌اش در رابطه به آموزش و پشتی‌بانی نیروهای امنیتی افغانستان پابند است و آن را از راه‌های مختلف، از جمله صندوق اعتماد ارتش ملی افغانستان (ANA) ادامه می‌دهد. این سازمان در بیانیه‌اش تصریح کرده است که به منظور ادامه همکاری دیپلماتیک و تقویت مشارکت با افغانستان، دفتر نماینده‌گی ارشد غیرنظامی‌اش در کابل را حفظ خواهد کرد. هم‌چنان اعضای این سازمان گفته‌اند که به هدف اطمینان از ادامه کار میدان هوایی بین‌المللی حامد کرزی، بودجه انتقال مسوولیت آن به دولت افغانستان را تأمین می‌کنند.

به گفته سازمان پیمان اتلانتیک شمالی، گفت‌وگوهای اعضای این سازمان با شرکای بین‌المللی و منطقه‌ای در مورد افغانستان ادامه می‌یابد. اعضای ناتو در این بیانیه مشترک گفته‌اند که از روند صلح افغانستان «تحت رهبری افغانستان» حمایت می‌کنند. این سازمان از کشورهای ذی‌نفع در قضیه افغانستان نیز خواسته است که برای رسیدن به یک توافق سیاسی جامع و پایدار در افغانستان و پایان خشونت‌ها، به این کشور کمک کنند. به باور ناتو، این کار سبب حفظ حقوق بشر، به ویژه حقوق زنان، کودکان و اقلیت‌ها می‌شود و در کنار حمایت از قانون، سبب می‌شود که اطمینان از استفاده نشدن افغانستان به عنوان پناهگاه امن گروه‌های تروریستی حاصل شود.

سازمان پیمان اتلانتیک شمالی پیش از این نیز از پایان مأموریتش خبر داده بود. براساس زمان‌بندی‌ها، قرار است نیروهای بین‌المللی تا یازدهم سپتامبر از کشور خارج شوند. در عین حال بحث امنیت میدان هوایی بین‌المللی کابل نیز برای ناتو مهم عنوان شده است. این سازمان به ترکیه به عنوان گزینه مورد نظر برای تأمین امنیت این میدان می‌بینند. رجب طیب اردوغان، رییس جمهور ترکیه، پیش از برگزاری نشست سران ناتو، گفته بود که ترکیه تنها کشور قابل اعتماد برای مدیریت مناسب وضعیت افغانستان است. باید گفت که نشست ناتو با حضور رهبران ۳۰ کشور عضو این سازمان در بروکسل پی‌گیری شد و قرار است دیدارهای بعدی اعضای این سازمان در لیتوانیا و اسپانیا برگزار شود. ناتو به دلیل برنامه‌های درازمدتش، نام این نشست را نیز «ناتوی ۲۰۳۰ در مجمع بروکسل» گذاشته است.

تشدید جنگ با آغاز ماه می؛ ۲۵ ولسوالی به دست طالبان افتاده است

هم‌زمان با دوخته شدن چشم امیدها به «فصل جدید» و ادامه کمک‌های جهانی، وضعیت امنیتی کشور نابه‌سامان است. در جریان حدود یک‌ونیم ماه گذشته، نزدیک به ۲۵ ولسوالی در نقاط مختلف کشور به دست طالبان افتاده است. برکه در بغلان، نرخ و جلریز در میدان‌وردک، دولتشاه در لغمان، دوآب و مندول در نورستان، شینکی در زابل، ده‌یک و جغتو در غزنی، گیزاب در ارزگان، قیصار در فاریاب، شهرک و تولک در غور، دولت‌آباد در فاریاب، دولت‌آباد و علی‌آباد در کندز، زاری در بلخ، سوزمه‌قلعه، صیاد و سانچارک در سرپل، اشکمش در تخار، ارغنج‌خواه در بدخشان، جوند در بادغیس، اوبه در هرات و لاش و جوین در فراه از ولسوالی‌هایی است که از اول ماه می تا پایان روز گذشته به دست طالبان سقوط کرده بود. در این میان ولسوالی خان‌آباد کندز روز دوشنبه، بیست‌وچهارم جوزا، سقوط کرد، اما نیروهای ارتش در یک عملیات آن را پس گرفتند. طالبان هم‌چنان در پایان روز ادعا کردند که ولسوالی اناردره فراه را تصرف کرده‌اند. نهادهای امنیتی اما در این مورد تا پایان روز دوشنبه، بیست‌وچهارم میزان، چیزی نگفته بودند.

هرچند نهادهای امنیتی این کار را نتیجه راهکار «عقب‌نشینی تاکتیکی» عنوان کرده‌اند، اما طالبان آن را حاصل حملات‌شان و هم‌چنان فشارهای پس از خروج عنوان می‌کنند. این گروه روز دوشنبه، بیست‌وچهارم میزان، در صفحه رسمی‌اش نوشت که با خروج امریکا، وضعیت برای دولت وخیم‌تر شده است. در مطلب نشر شده آمده است که با گذشت هر روز، «ولسوالی‌ها و بیزهای مهم و استراتژیک» دولت «بدون درگیری و مقاومت» به دست جنگ‌جویان طالبان می‌افتد. این گروه در ادامه از نیروهای امنیتی خواستار تسلیمی شده‌اند. این در حالی است که به گفته منابع، تلاش برای اقناع بزرگان محل به منظور پادرمیانی جهت سقوط ولسوالی‌ها و پاسگاه‌ها و هم‌چنان ترساندن خانواده‌های نیروهای امنیتی از عواقب جنگ، تاکتیک جدید طالبان در روزهای اخیر برای سقوط ولسوالی‌ها بوده است.

معاونت اول ریاست جمهوری اما می‌گوید که طالبان با ایجاد «خط باریک»، پیش‌روی کرده‌اند که نام آن نیز سقوط گذاشته شده است. امرالله صالح روز دوشنبه، بیست‌وچهارم جوزا، نوشت که عقبه طالبان «عمق» و «پهنا» ندارد. به گفته او، خط باریک به «گورستان دسته‌جمعی» این گروه بدل خواهد شد. معاون اول رییس جمهور افزود که در روش و رفتار طالبان با مردم «هیچ نوع تغییر نیامده است»؛ بلکه به گفته صالح، این گروه «جاهل‌تر» و «وحشی‌تر» شده است. او تصریح کرده است که مردم فریب تبلیغات را نخورند. صالح هم‌چنان گفت که «ایستاده‌گی در برابر طالب، دفاع از ارزش‌ها و کرامت انسانی است»؛ زیرا به گفته او، این گروه هیچ پیامی غیر از اطاعت و «تمکین به زنده‌گی برده‌گونه» ندارد.

باید گفت که نگرانی‌ها از تشدید خشونت پس از خروج نیروهای خارجی مطرح شده است. هم‌زمان با مطرح شدن این نگرانی‌ها، طرف‌ها در تلاش‌اند تا زمینه ازسرگیری مذاکرات صلح بین‌الافغانی را در دوحه فراهم کنند. هرچند دو طرف پس از چند ماه دوری از میز مذاکره، دوباره با هم دیدار کرده‌اند، اما این گفت‌وگوها هنوز به گونه جدی آغاز نشده است.

تاخت‌وتاز کرونا در کشور؛
موج سوم تا یک هفته دیگر به اوج می‌رسد

عبدالاحمد حسینی

سیر صعودی ویروس کرونا در کشور، نگرانی‌ها پیرامون وضعیت صحی را بیش‌تر کرده است. نماینده‌گان مردم در ولسی‌جرگه، سرپرست وزارت صحت عامه را استجواب کردند و خواستار وضاحت در مورد وضعیت کرونایی شدند. نماینده‌گان مردم از جهش کرونا و کمبود آکسیجن در برخی از ولایت‌ها انتقاد کردند و از وزارت صحت عامه خواستار رسیده‌گی به این مشکلات شدند. وزارت صحت نیز کمبود آکسیجن در شفاخانه‌های مرکز و ولایتی را تایید می‌کند. از سوی دیگر این وزارت صعود گراف واقعات مثبت کرونا را ناشی از بی‌پروایی مردم در برابر این ویروس می‌داند. به رغم این‌که مسوولان صحی بارها از شهروندان کشور خواسته‌اند که تدابیر صحی را مراعات کنند، اما طوری که مشاهده می‌شود، ظاهراً به خواست‌های وزارت صحت لبیک گفته نشده و مردم هم‌چنان به گونه غیرمسوولانه در سطح شهر گشت‌وگذار می‌کنند.

از سوی دیگر مسوولان وزارت صحت عامه تصریح می‌کنند که تا هنوز کشور به اوج موج سوم نرسیده و احتمال دارد تا یک هفته دیگر به اوجش برسد. این مسوولان هشدار می‌دهند در صورتی که مردم با وزارت صحت عامه همکاری نکنند و تدابیر پیش‌گیرانه را در نظر نگیرند، هفته‌ها طول خواهد کشید تا واقعات مثبت کرونا کاهش یابد. مسوولان این وزارت بار دیگر از خانواده‌ها و شهروندان می‌خواهند که ویروس کرونا را جدی بگیرند و تدابیر صحی را به گونه جدی مراعات کنند.

با آن‌که وزارت صحت عامه برخی تدابیر را به خاطر جلوگیری از گسترش موج سوم روی دست گرفته، اما دیده می‌شود که زیاد کارساز نبوده است. آمارهایی که از سوی این وزارت اعلام می‌شود، نشان می‌دهد که این ویروس هم‌چنان جولان می‌دهد. طبق آمار این وزارت، در حال حاضر نیز روزانه نزدیک به دو هزار تن به ویروس کرونا مبتلا می‌شوند و بیش از ۷۰ تن دیگر در اثر ابتلا به این ویروس جان می‌بازند. با این حال جهش ویروس کرونا و کمبود آکسیجن در کشور، سبب شده تا مجلس نماینده‌گان روز دوشنبه، ۲۴ جوزا، سرپرست وزارت صحت عامه را در نشست عمومی این مجلس استجواب کند. نماینده‌گان مردم از سرپرست وزارت صحت عامه خواستار حل مشکل کمبود آکسیجن در ولایات شدند و از حکومت به ویژه این وزارت خواستند که محدودیت‌ها را به خاطر جلوگیری از گسترش ویروس کرونا تشدید کنند. به گفته این نماینده‌گان، با آن‌که موج سوم در حالت تاخت‌وتاز است، اما شهروندان کوچک‌ترین توجهی به تدابیر صحی و ویروس کرونا ندارند. آنان تأکید کردند که وزارت صحت عامه باید استفاده از ماسک را در کشور اجباری اعلام کند. این در حالی است که پیش‌تر وزارت صحت استفاده از ماسک را اجباری اعلام کرده بود. از سوی دیگر نماینده‌گان مردم انتقاد داشتند که وزارت صحت عامه در زمینه تطبیق واکسین کرونا آگاهی لازم را نداده و به همین دلیل بیش‌تر مردم به خاطر ترس از آن و تبلیغات منفی پیرامون تطبیق آن، به مراکز صحی مراجعه و واکسین دریافت نمی‌کنند. اعضای مجلس نماینده‌گان از وزارت صحت عامه خواستند که به این مسأله توجه جدی کند و برای تطبیق واکسین کرونا، تبلیغات الهام‌بخش به نشر رساند.

کارد به استخوان وزارت صحت رسیده است

سرپرست وزارت صحت عامه در نشست عمومی مجلس، کمبود آکسیجن در کشور را تایید کرد. او در عین حال گفت که گسترش ویروس کرونا نتیجه بی‌پروایی مردم است. وحید مجروح، سرپرست این وزارت، گفت، با آن‌که بارها از گسترش و جهش موج سوم به شهروندان کشور هشدار داده، اما کسی به این هشدارها توجه نکرده است. او افزود با آن‌که دانشگاه‌ها، مکاتب و سالون‌های عروسی را رخصت اعلام کرده‌اند، اما مردم به شکل بی‌پروا در سطح شهر بدون استفاده از ماسک گشت‌وگذار می‌کنند. او تصریح کرد که در این بخش وزارت صحت عامه تمامی راه‌کارها را روی دست گرفته، اما مردم کوچک‌ترین توجهی نمی‌کنند. به بیان مجروح، ۹۹ درصد مردم از خطر و گسترش موج سوم آگاهی دارند، اما تنها یک تا سه درصد مردم به توصیه‌های وزارت عمل می‌کنند و این ویروس را جدی گرفته‌اند. او از مردم خواست که حرف‌های وزارت صحت عامه را به تمسخر نگیرند و به توصیه‌های آن عمل کنند. مجروح هشدار داد در صورتی که این توصیه‌ها جدی گرفته نشود، فاجعه انسانی رخ خواهد داد. به گفته او، در آن زمان که سنگ ملامت را بر سر هم بزنیم، هیچ دردی را دوا نخواهد کرد.

سرپرست وزارت صحت عامه خاطرنشان کرد که اوج وسعت پاندمی در موج سوم هفت برابر نسبت به موج اول آن است. به عقیده او، تاکنون وزارت صحت عامه توانسته است به گونه بهتر این موج را مدیریت کند.

احتمالاً تا یک هفته دیگر موج سوم به اوجش برسد

در همین حال غلام‌دستگیر نظری، سخنگوی وزارت صحت عامه، به روزنامه ۸صبح گفت که در حال حاضر کشور به دلیل گسترش موج سوم در وضعیت خوبی قرار ندارد. به گفته او، بسترها در حال پر شدن است و این وزارت تصمیم دارد تعداد شفاخانه‌های کووید-۱۹ و بسترها را افزایش دهد. او نیز از همکاری نکردن مردم در بخش مبارزه با کرونا انتقاد کرد و گفت در صورتی که گسترش ویروس کرونا کنترل نشود، نظام صحی با مشکل روبه‌رو خواهد شد. نظری افزود که هرچند موج سوم تاکنون به اوج نرسیده، اما براساس مدل‌هایی که این وزارت پیش‌بینی کرده، احتمال دارد تا یک هفته دیگر به پیک موج سوم برسد. او افزود که در آن زمان چندین هفته زمان خواهد برد تا سطح شیوع این ویروس کاهش یابد.

از سویی هم وحید مجروح، سرپرست وزارت صحت در نشست عمومی مجلس گفت که این وزارت در جریان موج‌های اول و موج دوم آرام ننشسته و کارهای بنیادی را در زمینه مبارزه با کرونا انجام داده است. او افزود که این وزارت نظر به امکانات دست‌داشته ظرفیت خود را افزایش داده است. او بلند بردن انجام آزمایش، بیش‌تر کردن بسترها و فراهم کردن دستگاه‌های آکسیجن را از کارکردهای این وزارت عنوان کرد. به گفته مجروح، در حال حاضر وزارت صحت عامه توانایی انجام ۲۸ هزار آزمایش را در شبانه‌روز دارد. او افزود که این وزارت ۲۹ لابراتوار پی‌سی‌آر دارد و قرار است تا ده روز دیگر در تمامی ولایت‌ها این نوع لابراتوار را فعال کند. سرپرست وزارت صحت عامه هم‌چنان در بخش ایجاد بسترها گفت که تاکنون این وزارت با کمبود بستر مواجه نشده است. او افزود که بانک جهانی به ایجاد یک هزار و ۵۴ بستر با این وزارت قرارداد کرده تا خدمات صحی عرضه کنند. به همین ترتیب او افزود که وزارت صحت عامه با افزایش واقعات مثبت، تعداد شفاخانه‌های کووید-۱۹ و تعداد بسترها را در مرکز کشور و ولایات افزایش داده است. مجروح گفت که در بخش امکانات و تجهیزات تاکنون کدام مشکل حاد مشاهده نشده است.

سرپرست وزارت صحت عامه خاطرنشان کرد که در حال حاضر کمبود آکسیجن یگانه معضل فراروی این وزارت است. او تصریح کرد که در موج سوم نیاز بیماران به آکسیجن به مراتب بیش‌تر از موج‌های اول و دوم است. به گفته او، با آن‌که در شماری از شفاخانه‌ها دستگاه‌های مولد آکسیجن فعال است، اما برای همه مریضان کفایت نمی‌کند. او به طور نمونه به دستگاه مولد آکسیجن در شفاخانه محمدعلی جناح اشاره کرد و گفت که این دستگاه برای تولید آکسیجن مورد نیاز ۲۰۰ بیمار طراحی شده، اما در حال حاضر به دلیل مصرف زیاد آکسیجن توسط بیماران، تولیدات این دستگاه برای ۳۵ مریض هم کفایت نمی‌کند. به همین دلیل به باور او، میزان مرگ‌ومیر نیز افزایش یافته است. با این حال سرپرست وزارت صحت عامه خاطرنشان کرد که این وزارت به خاطر کمبود آکسیجن، اقدامات لازم را روی دست گرفته است. به گفته او، سه هزار و۵۰۰ بالون آکسیجن از ایران خریداری شده است و احتمال دارد تا دو روز دیگر وارد کشور شود. او افزود که این بالون‌ها در ولایات مرکزی و شمالی توزیع خواهد شد.

از سوی دیگر مجروح گفت، در قراردادی که میان ریاست صحت عامه هرات و مشهد ایران امضا شده است، قرار است هفته‌ای دو تانکر آکسیجن به هرات و حوزه غرب وارد شود. او هم‌چنان افزود که در صورت تهیه بالون خالی از سوی این وزارت، اوزبیکستان حاضر است روزانه ۳۰۰ بالون و تاجیکستان آماده است روزانه ۵۰۰ بالون آکسیجن برای افغانستان پر کنند. به باور او، با فراهم کردن این مقدار آکسیجن، بخش عمده‌ای از مشکلات حل خواهد شد. گفتنی است که به تازه‌گی اوزبیکستان حدود یک هزار بالون آکسیجن را به افغانستان کمک کرده است.

نخستین مورد مثبت ویروس کرونا در پنجم حوت سال ۱۳۹۸ به ثبت رسید. مطابق آمار رسمی وزارت صحت عامه، از آن زمان تاکنون ۹۳ هزار و ۲۷۲ تن به این ویروس مصاب شده که از این میان بیش از ۶۱ هزار نفر بهبود یافته و سه هزار و ۶۸۳ تن دیگر جان باخته‌اند.

روایت دیروز، آئینه امروز، نوید فردا
سال پانزدهم
شماره ۳۶۲۳
سه‌شنبه
۲۵ جوزای ۱۴۰۰
۱۵ جون ۲۰۲۱
قیمت: ۲۰ افغانی

طالب سقوط می‌دهد، حکومت سکوت می‌کند

برنامه حکومت در پیوند به سقوط پی در پی ولسوالی‌ها تاهنوز روشن نیست. در شرایطی که هر روز یک ولسوالی سقوط می‌کند و این مسأله مردم را در ترس و وحشت ناشی از احتمال حاکم شدن گروه طالبان فرو برده است، حکومت باید واکنش سریع و اقدام امیدوارکننده داشته باشد، تا امیدواری و روحیه پیروزی در میان مردم نمیرد. متأسفانه شیوه جنگ و صلح حکومت مردم را گیج کرده است. گروه طالبان از میز مذاکره فرار می‌کند، در میدان نبرد در حال پیش‌روی است و هر روز یک ولسوالی را تصرف می‌کند. حکومت اما نه تنها برای اراضی از دست‌رفته کاری نمی‌کند؛ بلکه حتا واکنش و برنامه‌اش در قبال رویدادهای این شب‌وروزها برای مردم مشخص و واضح نیست.

حبیب حمیدزاده

سقوط ولسوالی‌ها و پیش‌روی گروه طالبان به شکل بسیار سریع ادامه دارد. از اول تا ۲۴ جوزای سال روان، حدود ۲۰ ولسوالی در ولایت‌های مختلف کشور به دست طالبان افتاده است. به طور میانگین، هر روز یک ولسوالی سقوط کرده است. هم‌چنان در اغلب ولسوالی‌ها تجهیزات نیروهای دولتی نیز به دست طالبان افتاده است. سقوط ولسوالی‌ها، کشته، زخمی و اسیر نیز در پی داشته است.

برنامه حکومت در پیوند به سقوط پی در پی ولسوالی‌ها تاهنوز روشن نیست. در شرایطی که هر روز یک ولسوالی سقوط می‌کند و این مسأله مردم را در ترس و وحشت ناشی از احتمال حاکم شدن گروه طالبان فرو برده است، حکومت باید واکنش سریع و اقدام امیدوارکننده داشته باشد، تا امیدواری و روحیه پیروزی در میان مردم نمیرد. متأسفانه شیوه جنگ و صلح حکومت مردم را گیج کرده است. گروه طالبان از میز مذاکره فرار می‌کند، در میدان نبرد در حال پیش‌روی است و هر روز یک ولسوالی را تصرف می‌کند. حکومت اما نه تنها برای اراضی از دست‌رفته کاری نمی‌کند؛ بلکه حتا واکنش و برنامه‌اش در قبال رویدادهای این شب‌وروزها برای مردم مشخص و واضح نیست.

اگر کنترل وضعیت از مدیریت حکومت بیرون نشده است و حکومت توان دفاعی و عملیات در برابر طالبان را دارد، اگر حکومت طالبان را دشمن خود و مردم می‌داند و مهم‌تر از این‌ها، اگر حکومت خودش را مسوول تأمین امنیت جان و مال مردم می‌داند و متعهد به حفظ اراضی کشور است، چرا در قبال رویدادهای شمال و جنوب و غرب کشور، سکوت اختیار کرده است؟ حکومت چرا مواضع خود را در قبال رویدادهای روزهای اخیر کشور روشن بیان نمی‌کند؟ تصرف ولسوالی‌ها و حومه‌های شهرهای بزرگ توسط طالبان، کار حکومت را در روزهای آینده دشوار می‌کند. وزارت دفاع و در کل نیروهای امنیتی کشور مسوولیت دارند که از جان و مال مردم و از اراضی آنان در برابر گروه طالبان دفاع کنند. سکوت در شرایط حساس کنونی سبب ناامیدی مردم و وخیم شدن بیش‌تر اوضاع می‌شود. یاسین ضیا، رییس ستاد مشترک ارتش، در جریان ماه می و قبل از آن، در میدان‌های جنگ طالب جست‌وجو می‌کرد. او می‌پرسید که طالب کجا است؟ چرا در میدان جنگ دیده نمی شود؟ کجا فرار کرده است؟ چرا با نیروهای ارتش کشور مقابل نمی‌شود؟ اما اکنون ۲۵ ولسوالی به دست گروه طالبان افتاده و ارتش برای تصرف دوباره آنان غایب است. تاکنون حکومت هیچ اقدامی برای تصرف دوباره هیچ یکی از این ولسوالی‌ها نکرده است. باید واضح باشد که بعضی از این ولسوالی‌ها، برای حکومت و شهرهای بزرگ و مردم محل بسیار بااهمیت است و دولت از آنان عقب‌نشینی تاکتیکی نکرده است. ولسوالی خان‌آباد ولایت کندز که به تاریخ ۲۴ جوزا میان حکومت و طالبان دست به دست شد، مهم‌ترین ولسوالی این ولایت است. این ولسوالی، گلوگاه کندز است. طالب اگر این ولسوالی را حفظ کند، در روزهای آینده اختیار شیرخان بندر را به دست خواهد گرفت. در اختیار گرفتن شیرخان بندر، به معنای فلج کردن کندز است؛ زیرا بازار کندز از راه شیرخان بندر تمویل می‌شود. بنابراین، بیش‌ترین ادعایی که زیر نام «عقب‌نشینی تاکتیکی» صورت می‌گیرد، به خاطر فریب اذهان عامه است. هزینه وارونه جلوه دادن وضعیت، در آینده برای مردم و حکومت مشخص می‌شود.

اقدام نکردن حکومت برای تصرف دوباره ولسوالی‌ها و رها کردن افسار طالب برای پیش‌روی، هم‌سویی حکومت با گروه طالبان برداشت می‌شود. این سکوت، بی‌اعتمادی و بی‌باوی را نسبت به تعهد و صداقت حکومت افزایش می‌دهد. به این معنا که مردم فکر می‌کنند حکومت آنان را به طالبان سپرده است و اجازه می‌دهد که میان خودش و طالبان موازنه قدرت ایجاد و عملاً جغرافیای کشور میان آن‌ها به صورت مساویانه تقسیم شود.

اگر حوزه ضد طالبان به موقع در دفاع از نیروهای امنیتی برای حفظ اراضی شمال اقدام نکند، ممکن است گروه طالبان فرماندهان سابق محلی را از میان بردارد و یا حداقل خلع سلاح کند. در صورتی که گروه طالبان به چنین موفقیتی دست یابد، مقاومت احتمالی در برابر این گروه مشکل خواهد بود؛ زیرا طالبان همین اکنون پایگاه‌های مقاومت اول را تسخیر کرده و هر روز در حال پیش‌روی‌اند. این مسأله، خبر خوبی برای حوزه ضد طالبان نیست.

لحظه‌های دشوار اما سرنوشت‌ساز

عبدالوارث سیفانی
استاد دانشگاه

گسترش جنگ، سقوط ولسوالی‌ها، شیوع ویروس کرونا، فقر و تنگ‌دستی و فرار سرمایه، نشان‌دهنده لحظه‌های دشوار افغانستان است. این کشور فصل تازه‌ای از تاریخ دشوار خویش را تجربه می‌کند و این فصل، نسبت به گذشته تفاوت‌هایی دارد. تغییر سیاست جهان نسبت به افغانستان، افزایش امکانات جنگی طالبان و یأس و ناامیدی مردم، از تغییرات این فصل تاریخ است.

اساساً همه جنگ‌ها در جهان دلایلی خاص خود را دارد. این دلایل منجر به خون‌ریزی و ادامه جنگ می‌شود. جنگ در افغانستان به خاطر تقابل ایدئولوژی‌ها آغاز شد. کودتای هفتم ثور، نقطه آغاز جنگ افغانستان بود. از آن زمان تاکنون، بیش از چهل سال می‌گذرد؛ اما راه‌حل ختم جنگ پیدا نشده است.

پس از حادثه یازدهم سپتامبر، فصل تازه جنگ در کشور آغاز شد. این فصل را می‌توان فصل جنگ نیابتی و جنگ میان قدرت‌های بزرگ نام گذاشت. قدرت‌های جهان و کشورهای منطقه در این جنگ اهداف خود را دنبال کردند.

جنگ در افغانستان طی این سال‌ها به شکل وقفه‌ای جریان داشته است. گاهی این جنگ شدت گرفته و گاهی هم فروکش کرده است. اکنون دشوارترین روزهای افغانستان از راه رسیده؛ جنگ به حومه شهرها کشانده شده است و طالبان حملات‌شان را بیش‌تر کرده‌اند. بار سنگین دفاع از کشور اما بر شانه نیروهای ارتش است. مردم نگران هستند. آنان از طرف‌های جنگ هیچ خواستی جز توقف خشونت ندارند.

جنگ در افغانستان طی این سال‌ها به شکل وقفه‌ای جریان داشته است. گاهی این جنگ شدت گرفته و گاهی هم فروکش کرده است. اکنون دشوارترین روزهای افغانستان از راه رسیده؛ جنگ به حومه شهرها کشانده شده است و طالبان حملات‌شان را بیش‌تر کرده‌اند. بار سنگین دفاع از کشور اما بر شانه نیروهای ارتش است. مردم نگران هستند. آنان از طرف‌های جنگ هیچ خواستی جز توقف خشونت ندارند.

سکوت سیاسیون

سیاست‌مداران در این روزهای دشوار، سکوت کرده‌اند. دولت مدعی است که از ولسوالی‌ها عقب‌نشینی تاکتیکی می‌کند. حس عجیبی به مردم دست داده است. رهبری حکومت تماشاگر اوضاع است و پس از هر رویدادی برای قربانیان اشک تمساح می‌ریزد. سیاسیون اما در نوشتن بیانیه تسلیت دست بالا دارند؛ بیانیه‌هایی که در واقع هیچ دردی را درمان نمی‌کند.

استراتژی جنگ

در این فصل دشوار، آنچه مشکوک به نظر می‌رسد، استراتژی جنگ نهادهای امنیتی است. «عقب‌نشینی تاکتیکی» دولت از ولسوالی‌ها، روحیه نیروهای امنیتی و مردم را به شدت تضعیف کرده است. از این وضعیت اما دشمن بیش‌ترین سود ممکن را می‌برد و روایت «فتح» خود را تبلیغ می‌کند.

سراسیمه‌گی حاکم در نهادهای امنیتی، نشان‌دهنده وضعیت دشوار و فضای فاقد اعتماد است. قرار معلوم، مسوولان نهادهای امنیتی بر وضعیت تسلط ندارند و مدیریت اوضاع از دست رهبری حکومت خارج شده است. این در حالی است که هیچ‌گونه برنامه قابل بحث دیگر در دولت وجود ندارد.

بی‌سرنوشتی مردم

مردم افغانستان نسبت به آینده خوشبین نیستند. از هر فردی که در مورد حال و آینده پرسیده شود، از یأس، ناامیدی، فقر فراگیر و بیکاری سخن می‌گوید. عده‌ای امیدوار هستند که معجزه‌ای اتفاق بیفتد و فصل جنگ، کشتار و بلاتکلیفی، پایان یابد.

دولت‌های دموکراتیک محصول اراده ملت‌ها هستند و ملت‌ها در تعیین سرنوشت دولت‌ها نقش مهمی ایفا می‌کنند. با توجه به این اصل، دولت افغانستان می‌بایست از هیچ تلاشی برای تأمین امنیت مردم و خلق امید در جامعه فروگذار نکند.

خروج نظامی و وعده همکاری ناتو و امریکا

ناتو و امریکا وعده داده‌اند که پس از خروج، هم‌چنان در کنار دولت افغانستان خواهند ماند و حمایت‌های اقتصادی‌شان را ادامه خواهند داد. این در حالی است که افغانستان در شرایط کنونی، بیش‌تر به حمایت نظامی ضرورت دارد. نفس حضور ناتو و امریکا برای طالبان چالش جدی پنداشته می‌شد/ می‌شود. پس از عقب‌نشینی نیروهای خارجی از افغانستان، روحیه جنگ‌جویان طالبان تقویت خواهد شد. در این صورت، محتمل‌ترین سناریو، تشدید جنگ است.

سرنوشت نامعلوم صلح

برگزار نشدن نشست استانبول و بن‌بست مذاکرات دوحه، به پیچیده‌گی وضعیت افزوده است. سفر اخیر زلمی خلیل‌زاد، نماینده ویژه امریکا برای صلح افغانستان، نیز پیام تازه‌ای نداشت تا موجب دلگرمی مردم افغانستان می‌شد. نیاز است، روند صلح احیا و برای حل سیاسی جنگ تلاش شود.

نتیجه‌گیری

افغانستان دشوارترین فصل تاریخ خویش را این روزها تجربه می‌کند. آینده این سرزمین مبهم است. جنگ گسترش یافته و تلاش‌ها برای احیای روند صلح نتیجه‌ای نداشته است. با توجه به چالش‌های امنیتی، فقر و شیوع ویروس کرونا، جهان باید در کنار مردم افغانستان بایستد. دولت افغانستان نیز مسوولیت دارد با قاطعیت برای کنترل وضعیت اقدام کند و نگذارد تاریخ تکرار شود.

واقعیت این است که لحظه‌های دشوار و سرنوشت‌ساز کنونی به مدیریت سالم ضرورت دارد. نیاز است اجماع داخلی ایجاد شود و رهبری حکومت با بازگشت به قانون و مردم، روایت سقوط را به روایت پیروزی تبدیل کند.

جهت سفارش آگهی‌تان با شماره‌های روبه‌رو در تماس شوید: +(93) 788 788 799 / +(93) 700 175 510

روزنامه ۸صبح برای توسعه کسب و کارتان صفحه‌ی ویژه تبلیغات ایجاد کرد. روزنامه ۸صبح به هدف کمک و حمایت از توسعه مشاغل و تجارت، تبلیغات شما را با هزینه کم‌تر و کیفیت بهتر نشر می‌کند. این روزنامه یک صفحه‌ی ویژه تبلیغاتی را به همین منظور راه‌اندازی کرده است. در این صفحه‌ی ویژه به تناسب استطاعت شما فضا وجود دارد. ما با داشتن تیراژ بلند در نسخه‌ی چاپی و مخاطبان حداکثری در پایگاه‌های مجازی‌مان آماده همکاری با مشاغل و کسب‌وکارهای مختلف هستیم تا تبلیغات شما را با مخاطبان خود به اشتراک بگذاریم.

بهزاد فرنیچر

Email: behzad.dost@gmial.com
0781 700 000
بهزاد فرنیچر کیفیت بهتر
آدرس: چهارراهی بره‌کی، کابل، افغانستان

شرکت خدمات IT برتر تیک
BARTARTECH
INNOVATIVE & DIGITAL SOLUTIONS

لیست بهترین خدمات ما
- طراحی‌وبسایت
- وب هاستینگ و ثبت دامین
- طراحی و توسعه دیتابس
- ساخت برنامه های موبایل
- طراحی و پیاده سازی نتورک
- نصب کامره های امنیتی
- بازاریابی از طریق شبکه های اجتماعی
- گرافیک دیزاین (لوگو، بروشور، ویزیت کارت...)
- سئو (بالا بردن رتبه سایت در صفحه اول گوگل)

+93777690909 | info@bartartech.com
+93787935900 | www.bartartech.com | کوته سنگی ، گولایی دواخانه، کابل افغانستان

آشپزخانه مادر
Mother Kitchen

تهیه غذاهای باکیفیت با نازل ترین قیمت
برای محافل رسمی و شخصی

آشپزخانه مادر یکی از مدرن‌ترین و پیشرفته‌ترین آشپزخانه‌های پایتخت است که افتخار دارد برای اولین بار در افغانستان با ویژگی‌های منحصر به خودش به فعالیت آغاز نموده است.
آشپزخانه مادر افتخار دارد که بهترین و باکیفیت‌ترین غذاهای داخلی و خارجی را با مجرب‌ترین آشپزها برای محافل رسمی و شخصی، مهمانی‌ها و دعوت‌ها، ورکشاپ‌ها و سمینارها با انتقال رایگان به اسرع وقت با نازل‌ترین قیمت در خدمت مشتریان عزیز قرار دارد. ما در تلاش هستیم تا با ارایه خدمات صادقانه و متفاوت از دیگران اعتبار و رضایت مشتریان محترم‌مان را کسب کنیم و باورمندیم که گنجی با ارزش‌تر از رضایت و خدمت صادقانه برای همشهریان ما وجود ندارد.

آدرس: سرک اول کارته چهار، کوچه لیسه عالی رابعه بلخی
شماره‌های تماس: ۰۷۷۰۶۷۶۴۶۵ - ۰۷۰۷۱۳۱۳۲۶

شفاخانه آیینه صحت

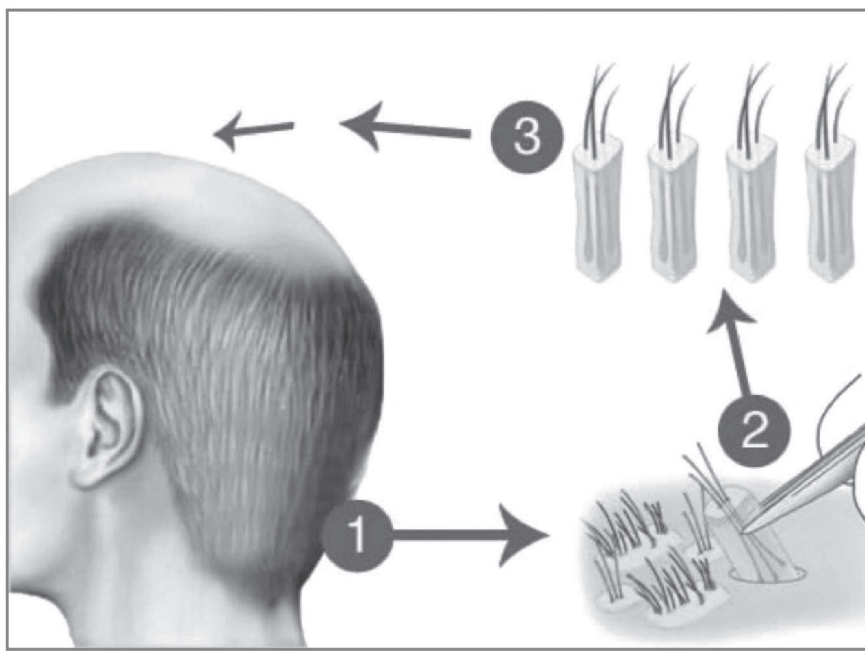

تخفیف ویژه
۱۲۸۰۰۰ افغانی

• کاشت مو طبیعی به روش FUE

کاشت مو یکی از تداوی‌های عمده و اساسی برای طاسی سر است. در این تداوی موها از ساحات عقب سر یعنی قسمت‌هایی که موها قوی‌تر هستند و مساعد به ریزش نیستند گرفته شده و به قسمت جلو سر یعنی جاهای خالی انتقال داده می‌شود. قبلا هموطنان ما برای اجرای این عملیه مجبور به سفر به خارج از کشور بودند اما فعلا این عملیه در داخل کشور با مصارف کمتر قابل اجرا است. تیم مرکز جلدی و زیبایی شفاخانه آیینه صحت با سرپرستی داکتر پامیرحسین صالحی، داکتر میوند حبیب و داکتر وحیدالله عاشر، با در نظرداشت شرایط اقتصادی هموطنان ما کاشت مو را با کیفیت عالی و تخفیف ویژه انجام می‌دهد.

آدرس: بین چهارراهی پروان دوم و گل سرخ، شفاخانه آیینه صحت
شماره تماس: ۰۷۸۱۲۳۵۰۴۰

آش دلپذیر

یک بار امتحان کنید
بار بار نوش جان

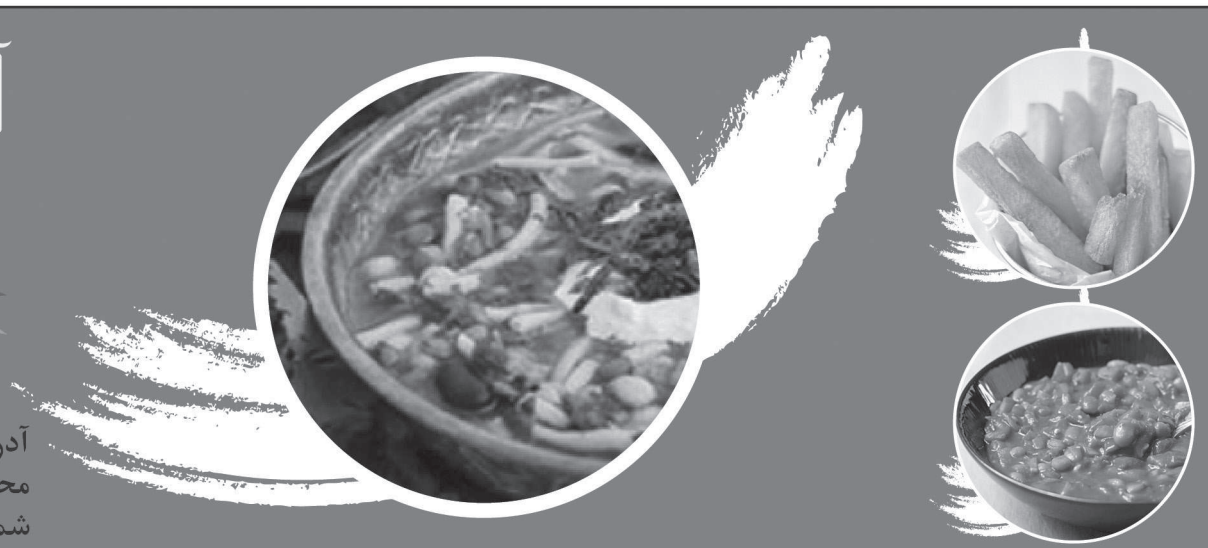

آدرس: جاده بابه مزاری، مهتاب قلعه، روبروی شفاخانه محمدعلی جناح، جوار دانشگاه رابعه بلخی
شماره تماس: ۰۷۷۵۲۰۷۳۶۸

۸صبح
روایت دیروز، آئینه امروز، نوید فردا
سال پانزدهم
شماره ۳۶۲۳
سه‌شنبه
۲۵ جوزای ۱۴۰۰
۱۵ جون ۲۰۲۱
قیمت: ۲۰ افغانی

تبعات تعطیلی نهادهای آموزشی و تحصیلی

سیدنایل ابراهیمی

نظام آموزشی افغانستان با بزرگ‌ترین اختلال آموزشی درگیر است؛ اختلالی که سابقه ندارد. مواجهه با چنین بی‌سروسامانی، نیازمند سازوکار سنجیده‌شده و آگاهانه است. تعطیلی سازمان‌های آموزشی، به قول آنتونیو گوترش یک «فاجعه نسلی» خواهد بود. از نشانی این وضع، کسانی که بیش‌ترین آسیب را متقبل می‌شوند، دانش‌آموزان و دانش‌جویان استند. آنان با یک فاجعه مواجه خواهند شد. ظرفیت‌های‌شان هدر خواهد رفت و بی‌انگیزه‌گی در دل‌شان جوانه خواهد زد.

نظام آموزشی افغانستان با بزرگ‌ترین اختلال آموزشی درگیر است؛ اختلالی که سابقه ندارد. مواجهه با چنین بی‌سروسامانی، نیازمند سازوکار سنجیده‌شده و آگاهانه است. تعطیلی سازمان‌های آموزشی، به قول آنتونیو گوترش یک «فاجعه نسلی» خواهد بود. از نشانی این وضع، کسانی که بیش‌ترین آسیب را متقبل می‌شوند، دانش‌آموزان و دانش‌جویان استند. آنان با یک فاجعه مواجه خواهند شد. ظرفیت‌های‌شان هدر خواهد رفت و بی‌انگیزه‌گی در دل‌شان جوانه خواهد زد.

برایند تعطیلی دانشگاه‌ها، در کنار از هم‌پاشی نصاب تحصیلی، کمبود نان در دسترخوان هزاران خانواده خواهد بود. خانواده‌هایی که درآمدشان ربط مستقیم به فعالیت سکتور خصوصی دارد، از چنین وضعیتی آسیب می‌بینند.

در چنین شرایطی، گام‌های محتاطانه باید برداشته می‌شد تا به قول معروف، نه سیخ می‌سوخت و نه کباب. مدیران ارشد، باید دو روی سکه را ببینند؛ یک طرف کرونا و طرف دیگر اختلال آموزشی. موجودیت کرونا و عقب‌افتاده‌گی نصاب آموزشی، هردو، ویران‌گر اند. ترمیم این ویرانی در توان مسوولان اجرایی نخواهد بود.

حالا فکر کنیم، اقدامات حمایتی حکومت بابت مدیریت کرونا درخور ستایش است. حکومت با اعلام قرنطین و توزیع مواد اولیه برای تعدادی از مردم، فرصت‌سازی کرد تا بیماران درمان شوند. اما این کافی نیست؛ چون اجرای قرنطین با خلاهای فراوان همراه است. تصمیم‌گیرنده‌های ارشد به این مسأله واقف‌اند. آنان می‌دانند که اقدامات پیش‌گیرانه نتیجه‌بخش نبوده است. شفاخانه‌ها با کمبود تجهیزات مواجه بودند/استند. تعطیلی مشاغل نتایج ناگوار برای خانواده‌ها داشت. بنابراین، تنها کرونا تهدید نیست، چگونه‌گی مدیریت کرونا نیز پرسش‌برانگیز است.

تعطیلی مشاغل از یک کشور تا کشور دیگر کاملاً فرق می‌کند. در این خصوص، حکومت ما برنامه ندارد. وقتی فرانسه یا جاپان به قرنطین می‌روند، ظرفیت‌های نهفته در حکومت‌های‌شان به نیازهای شهروندان رسیده‌گی می‌کنند. لوازم خانواده‌ها در اختیارشان قرار می‌گیرد. خانواده‌ها توانایی تحمل فشار اقتصادی را دارند. اما خانواده‌های کم‌درآمد در کشور ما با چالش مواجه خواهند شد. فرصت‌های شغلی و نان از دسترخوان‌شان فرار می‌کنند. وقتی حکومت توانایی مدیریت این چنینی را ندارد، چرا تصمیم‌های مبتنی بر سود جمعی نمی‌گیرد؟

اکنون ما در هفته سوم تعطیلی بابت موج سوم کرونا قرار داریم. برنامه‌های حمایتی و مهار کرونا هم جریان دارد. اما هیچ مکانی در قرنطین به سر نمی‌برند، به جز مکتب‌ها و دانشگاه‌ها. این تصمیم واقعاً سنجیده‌شده و عادلانه است؟ اماکن عمومی همه باز اند و فعالیت می‌کنند. چه کسانی بیش‌تر در تیررس این بیماری قرار دارند؛ کودکان و جوانان یا افراد کهن‌سال؟ چه کسانی توانایی جسمی بیش‌تر دارند تا با کرونا مبارزه کنند؛ جوانان یا افراد کهن‌سال؟ پس مردم از حکومت خدمات می‌خواهند؛ خدمات برای همه. صلابت و اقتدار حکومت نیاز جدی ما است. صلابت به معنای تحمیل و اعمال فشار بر یک گروه نیست.

به باور من، مسدود بودن نهادهای آموزشی و تحصیلی در افغانستان توجیه ندارد؛ چون سیاست‌گذاران و مجریان امور در این حوزه، نیمه خالی گیلاس را دیدند. تصمیم‌های ناسنجیده مجریان، دامنه بحران را پهن‌تر می‌کند. مردم از این مسأله آگاه‌اند. آنان می‌دانند که تصمیم یک سویه است و درد مردم را درمان نمی‌کند. اتخاذ چنین سیاستی به منظور صیانت از جان مردم، فقط نمایشی بیش نیست.

تعطیلی دانشگاه‌ها و مکتب‌ها، گرفتاری‌های متنوعی را بر شهروندان تحمیل کرده و موجب دل‌نگرانی‌های جدی شده است. از یک‌سو دانش‌جویان و از سوی دیگر کارگرانی که در نهادهای آموزشی خصوصی مصروف ارایه خدمات‌اند، از این تصمیم آسیب می‌بینند. مدیریت بحران در چنین شرایطی، تدبیر می‌خواهد. وقتی تدبیر و طرح جامع وجود ندارد، از سر ناگزیری، دانشگاه‌ها و مکتب‌ها نباید به قرنطین سوق داده شود. دوام این وضعیت نه تنها از درد مردم نمی‌کاهد؛ بلکه از مدیریت بیرون خواهد شد. چون این تصمیم به خیر جمع بزرگ این کشور نیست. مسدود بودن نهادهای آموزشی و تحصیلی در تناقض با منافع دانش‌آموزان، دانش‌جویان و سکتور خصوصی است. وقتی حکومت توانایی خلق فرصت شغلی را ندارد و مکاتب و دانشگاه‌های دولتی نیز با کمبود منابع انسانی مواجه‌اند؛ باید از سکتور خصوصی حمایت شود تا چرخه تولید بیش‌تر به حرکت آید.

طرح تعطیلی دانشگاه‌ها و مکتب‌ها کارآمد و کارساز نیست. این طرح ناقص است و نمی‌تواند در مهار کرونا تأثیرگذار باشد. تطبیق این کارشیوه، یک‌جانبه‌گرایی است. نهادهای آموزشی و تحصیلی از امکانات زیادی برخوردار اند. این نهادها با توصیه و نظارت جدی حکومت، قادر به رعایت موارد بهداشتی‌اند. با این حال، مکتب‌ها و دانشگاه‌ها در یک تصمیم شگفت‌آور، به قرنطین می‌روند. اجرایی ساختن این طرح نشان می‌دهد که سیاست‌گذاران امور، در پی دفن بحران نیستند؛ بلکه بحران خلق می‌کنند. تعطیلی دانشگاه‌ها و مکتب‌ها هزینه‌های سنگین بر سکتور خصوصی وارد می‌کند. با این رویکرد، وزارت صحت در خصوص مقابله با کرونا به موفقیت نخواهد رسید. تقلید از کشورهای سرمایه‌دار، ما را به ساحل نمی‌رساند. این رویکرد هدفمند و تأثیرگذار نیست. حکومت باید تدابیر متناسب با شرایط زنده‌گی و توانایی‌های مردم را وضع می‌کرد. دانشگاه‌ها در فضای تعطیلی و اضطراب عمومی، فعالیت‌های‌شان را به حالت تعلیق درآورده‌اند. تعطیلی نهادهای تحصلی و آموزشی حتا برای مدت کوتاه، خسارات سنگین بر جامعه وارد می‌کند. کشورهای فقیر بیش‌تر از همه، از پاندمی کرونا متأثر می‌شوند. ناکارآمدی پالیسی‌سازان، نگرانی‌ها را بیش‌تر می‌کند.

اگر واقعاً مقوله علم و دانش از اولویت بالا برخوردار می‌شد، مسوولان اجرایی دست به اعمال چنین تصمیم نمی‌زدند. چون سایر بخش‌های دولتی یا خصوصی فعال‌اند؛ اما دانشگاه‌ها فعالیت نمی‌کنند و در قرنطین به سر می‌برند. این رویکرد نشان می‌دهد که به این پدیده کم‌تر توجه می‌شود. تبعات قرنطینه شدن مراکز آموزشی جدا از این‌که فشار بر سکتور خصوصی وارد می‌کند، چرخه تولید علم و دانش را متضرر می‌کند و نیز به درآمد کارگران این حوزه ضربه می‌زند. برخی تبعات دیگر، چون توقف در یادگیری، افزایش ترک تحصیل، انزوای اجتماعی و بی‌برنامه‌گی، مواردی است که به دانش‌آموزان و دانش‌جویان وارد می‌شود.

کشورهای فقیر بیش‌تر بر «حفاظت محیطی» توجه دارند

منبع: بی‌بی‌سی
نویسنده: ویکتوریا گیل
مترجم: شعیب موحد رستمی

یک تحقیق یونسکو نشان می‌دهد که کشورهای در حال توسعه، در مقایسه با کشورهای توسعه‌یافته بیش‌تر بر پایداری و «حفاظت محیطی» تحقیق می‌کنند.

این گزارش، در هر پنج سال یک‌بار، با پیروی از نتایج تحقیقات ساینسی نشر می‌شود.

داکتر سوزان اشنیگانس، گزارشگر یونسکو گفت: «ما می‌خواهیم بدانیم که کشورها کدام راه را برای پیش‌رفت تعقیب می‌کنند و با کدام چالش‌ها روبه‌رو هستند.»

این گزارش، پیش‌رفت در جهت دست‌یابی به اهداف توسعه پایدار سازمان ملل متحد را نیز دنبال می‌کند.

با تحلیل نتایج تحقیق انجام‌شده بر هر یک از کشورها، ما می‌توانیم بگوییم که چقدر به سوی اهداف تعیین‌شده پیش‌رفت صورت گرفته است و چقدر کشورها به آن اهداف نزدیک شده‌اند. این اهداف در سال ۲۰۱۵ توسط سازمان ملل متحد به خاطر متقاعد کردن کشورها به تلاش جمعی برای حفظ صحت و سلامت انسان‌ها، فقرزدایی و حفاظت محیطی، تعیین شده بود.

در یک تحقیق وسیع و جهانی، نویسنده‌گان، ۵۶ مقاله که به عنوان «تحقیقات حفاظت محیطی» طبقه‌بندی شده بود را مطالعه کردند. این مقاله‌ها شامل تحقیق بر بدیل‌های محیطی پلاستیک، رشد و توسعه محصولات مقاوم در برابر تغییر اقلیم، آب پاک و تکنولوژی انرژی تجدیدپذیر می‌شود.

مقایسه کشورهای در حال توسعه در آن مقاله‌ها بیش‌ترین فضا را اشغال کرده بود.

کشورهای در حال توسعه تلاش دارند تا اقتصادشان بیش‌تر متکی بر منابع طبیعی باشد. بنابراین، آن‌ها بیش‌ترین بار تغییر اقلیم را به دوش می‌کشند. طوری که داکتر سوزان بیان کرد: «این موضوع بسیار شبیه سوال بقا یا مرگ و زنده‌گی برای آن‌ها است.»

انبار شدن ضایعات پلاستیک در روی بحرها، موضوعی است که سریع‌ترین رشد را در نتایج این تحقیق نشان می‌دهد؛ تعداد کارخانه‌های تولیدی از ۴۶ در سال ۲۰۱۱ به ۸۵۳ در سال ۲۰۱۹ رسیده است.

جلوگیری از امراض ساری

در واقع، در سطح جهان سرمایه‌گذاری بر تحقیقات ساینسی بین سال‌های ۲۰۱۴ و ۲۰۱۸ بیش از ۲۰ درصد افزایش یافته است.

کشورهای چین و امریکا، دو سوم این افزایش را به خود اختصاص داده‌اند؛ در حالی که چهار پنجم کشورهای جهان هنوز کم‌تر از یک درصد تولید ناخالص داخلی (GDP) خود را بر تحقیقات ساینسی سرمایه‌گذاری می‌کنند.

یونسکو خطاب به کشورهای جهان، از آن‌ها می‌خواهد تا سرمایه‌گذاری بر تحقیقات ساینسی را بیش‌تر کنند؛ چیزی که به عقیده داکتر سوزان در موجودیت ویروس کرونا بیش‌تر از قبل به آن نیاز است.

وی به بی‌بی‌سی گفت: «ما واقعاً نیاز داریم تا بیش‌تر از قبل به موانع فکر کنیم. در جریان ویروس کرونا، ما شاهد تلاش‌ها و تأکیدات جهانی برای یافتن راه درمان و معالجه کرونا بودیم؛ اما بهتر این است که امراض ساری چون کرونا را در نطفه خفه کنیم و مانع گسترش آن‌ها شویم.»

امراض ساری، آثار و نتایج اقتصادی آن‌ها و بوم‌شناسی، موضوعات مرتبط به هم هستند و در واقع بالای یک‌دیگر تأثیر دارند. بنابراین، هر باری که یک قسمتی از جنگل‌های مناطق حاره را قطع می‌کنیم، در واقع در خطر پخش و گسترش مرض حیوانی دیگری هستیم.

ما باید این را درک کنیم و از آن درس بگیریم، بر تحقیقات حفاظت محیطی بیش‌تر سرمایه‌گذاری کنیم و بیاموزیم که چطور از محیط خود حفاظت کنیم.

۸صبح
روایت دیروز، آئینه امروز، نوید فردا
سال پانزدهم
شماره ۳۶۲۳
سه‌شنبه
۲۵ جوزای ۱۴۰۰
۱۵ جون ۲۰۲۱
قیمت: ۲۰ افغانی

دفترهای مشورت‌دهی تحصیلی به دانشجویان مشورت نادرست می‌دهند

دفترها و نهادهای متعدد مشورت‌دهی تحت نام‌های مختلف، از جمله دفتر مشورت‌دهی تحصیلی، نماینده‌گی رسمی دانشگاه‌های مختلف بین‌المللی در افغانستان و مرکز ثبت نام بورسیه و سایر نام‌ها در پایتخت و ولایات فعالیت می‌کنند. این نهادها و مراکز که در بسیاری از مواقع بدون دریافت جواز از کدام نهاد مشخص حکومتی و در بعضی از مواقع هم با دریافت جواز فعالیت می‌کنند، به جوانان افغان که خواهان تحصیل در بیرون از کشور هستند، مشورت غلط و غیرواقعی می‌دهند.

فراح‌الدین چغتی

یازدهم سپتامبر تحولات عظیمی را در افغانستان در بخش‌های مختلف به میان آورد. یکی از این تغییرات بازسازی مجدد زیربناهای تحصیلی و ورود مجدد دانشجویان به این نهادها است. اگر از سال ۲۰۰۱ به این‌سو تحولات افغانستان بررسی شود، دیده می‌شود که حکومت و شهروندان این سرزمین به دستاوردهای بزرگی نایل شده‌اند. اکنون در کنار تحصیل جوانان در داخل کشور، هزاران دانشجوی افغان در دانشگاه‌های معتبر جهان مصروف تحصیل هستند. مورد مهمی که در این یادداشت بررسی شده، کیفیت نظام تحصیلی افغانستان و فعالیت غیرتخصصی و در شماری از موارد هم فعالیت غیرقانونی دفترهای مشورت‌دهی تحصیلی در پایتخت و ولایات کشور است که سرنوشت بسیاری از جوان افغانستان را به بازی و قمار می‌گیرند.

براساس آماری که وزارت تحصیلات عالی کشور در صفحه رسمی خود به نشر سپرده است، در حال حاضر ۳۹ نهاد تحصیلی دولتی و ۱۲۸ نهاد تحصیلی خصوصی در کشور مصروف فعالیت و ارایه خدمات برای دانشجویان و نسل جوان‌اند و سالانه هزاران تن از این نهادها سند فراغت به دست می‌آورند. شمار زیادی از نهادهای تحصیلی‌ای که در کشور فعالیت دارند، با توجه به شرایطی که از جانب وزارت تحصیلات افغانستان وضع شده است، قادر اند تنها در مقطع لیسانس دانشجو بپذیرند. تنها تعداد انگشت‌شمار دانشگاه‌های بزرگ می‌توانند دانشجویان را در مقطع ماستری جذب کنند. در کنار این مورد، نهادهای تحصیلی دولتی افغانستان به دلیل ظرفیت محدود، نمی‌توانند شمار زیادی از متقاضیان را جذب کنند. این دو مورد مهم باعث شده است که شمار زیادی از دانشجویان علاقه‌مند ادامه تحصیل در خارج از کشور شوند. به همین دلیل، سالانه شمار زیادی از دانشجویان با هزینه شخصی جهت تحصیل به خارج از افغانستان سفر می‌کنند. دانشجویان افغان، به ویژه دانشجویانی که با هزینه شخصی جهت تحصیل به خارج از افغانستان سفر می‌کنند، با چالش‌های جدی در جریان و بعد از ختم تحصیل مواجه می‌شوند؛ چالش‌هایی که عموماً ناشی از تغییرات محیطی، تفاوت فرهنگ و زبان و چالش ارزش علمی سند تحصیلی دانشگاه‌های کشورهای خارجی است. با آن‌که عامل بخشی این چالش‌ها دانشجویان و حکومت‌اند؛ اما بخش عمده آن ناشی از مشورت غلط دفترها و نهادهای مشورت‌دهی است که زمینه ورود دانشجویان به دانشگاه‌ها و نهادهای تحصیلی کشورهای خارجی را فراهم می‌کنند.

دفترها و نهادهای متعدد مشورت‌دهی تحت نام‌های مختلف، از جمله دفتر مشورت‌دهی تحصیلی، نماینده‌گی رسمی دانشگاه‌های مختلف بین‌المللی در افغانستان و مرکز ثبت نام بورسیه و سایر نام‌ها در پایتخت و ولایات فعالیت می‌کنند. این نهادها و مراکز که در بسیاری از مواقع بدون دریافت جواز از کدام نهاد مشخص حکومتی و در بعضی از مواقع هم با دریافت جواز فعالیت می‌کنند، به جوانان افغان که خواهان تحصیل در بیرون از کشور هستند، مشورت غلط و غیرواقعی می‌دهند.

مسوولان و کارمندان دفترهای مشورت‌دهی تحصیلی در داخل افغانستان، بدون داشتن سند علمی و کارشناسی در بخش ارایه مشورت تحصیلی و بدون داشتن تجربه مشورت‌دهی معیاری جهت ادامه تحصیل در کشورهای مختلف جهان، با ایجاد دفترهای بزرگ در نقاط مزدحم و امن شهرها، با به کار گماشتن بانوان جوان جهت تبلیغات و ارایه خدمات نادرست و با نشر پوسترها در مقابل مکاتب، دانشگاه‌ها و نهادهای آموزشی و تبلیغات در شبکه‌های اجتماعی، به ویژه فیس‌بوک و توییتر و نشان دادن تصویر غیرواقعی از نهادهای مختلف تحصیلی کشورهای جهان، به ویژه کشورهای آسیای میانه مانند اوزبیکستان و تاجیکستان، کشورهای حوزه سارک مانند هند و پاکستان، کشورهای اروپایی مانند قبرس، فنلند، آلمان، اسپانیا، ایتالیا و ترکیه و کشورهای قاره امریکا مانند کانادا و ایالات متحده، برای دانشجویان در نخستین ملاقات مشورت غلط می‌دهند و زمینه‌ساز چالش‌های بزرگ برای جوانان افغان می‌شوند. چالش‌هایی چون مصارف هنگفت جهت مشورت‌دهی نادرست، اخذ پول هنگفت در جریان گرفتن داخله، برعهده نگرفتن چالش‌های بزرگ بعد از انتقال دانشجویان به کشورهای مقصد در زمان آغاز، جریان و ختم تحصیل، نتیجه مشورت‌های غلط دفترهای مشورت‌دهی تحصیلی است. از همین‌رو، در ادامه، شماری از مواردی را که می‌تواند به رفع این چالش‌ها کمک کند و از سرگردانی دانشجویان جلوگیری کند، به شکل مختصر ارایه می‌کنم:

- رهبری و کارمندان نهادها و دفترهای مشورت‌دهی تحصیلی، تحت عناوین مختلف، هیچ‌گاهی دارای سند معتبر کارشناسی و مشورت‌دهی تحصیلی نبوده‌اند و صرفاً جهت به دست آوردن منافع مادی و پول، فعالیت می‌کنند تا ارایه خدمت برای دانشجویان و نسل جوان.

- دفترهای مشورت‌دهی تحصیلی در افغانستان تنها به دانشگاه‌ها و نهادهای تحصیلی‌ای دانشجو می‌فرستند که با آن دانشگاه‌ها و نهادها قرارداد دارند و اگر مقام و جایگاه این دانشگاه‌ها و مراکز تحصیلی از نگاه رنکینگ و جایگاه علمی در جهان بررسی شود، دیده می‌شود که در بسیاری از موارد حتا پایین‌تر از شماری از دانشگاه‌های فعال در داخل افغانستان است.

- دفترهای مشورت‌دهی تحصیلی فعال در پایتخت و ولایات، با دانشگاه‌ها و نهادهای تحصیلی‌ای در کشورهایی مانند هند و ترکیه قرارداد دارند که این دانشگاه‌ها در ایالات و شهرهای دور از پایتخت این دو کشور قرار دارند. از نگاه رنکینگ و سطح اکادمیک هم در پایین‌ترین رتبه جهانی قرار دارند و اسناد تحصیلی بسیاری از این دانشگاه‌ها و نهادها شامل پروسه تضمین کیفیت وزارت تحصیلات عالی جمهوری اسلامی افغانستان نیست و یا هم فاقد ارزش علمی است.

- دفترهای مشورت‌دهی تحصیلی فعال در پایتخت و ولایات، هیچ‌گاهی نمی‌توانند داخله و ویزای تحصیلی از دانشگاه‌ها و نهادهای تحصیلی کشورهای غربی را بدون داشتن سند بین‌المللی آزمون معتبر زبان انگلیسی به دست بیاورند. به همین منظور، وعده‌ای به دست آوردن داخله و ویزای تحصیلی کشورهای مذکور برای دانشجویان با دریافت مبالغ هنگفت چیزی جز فریب دادن دانشجویان نیست.

- دفترهای مشورت‌دهی تحصیلی فعال در پایتخت و ولایات در بسیاری از موارد دیده می‌شود که فقط با دانشگاه‌هایی قرارداد دارند که اسناد این دانشگاه‌ها نزد وزارت تحصیلات عالی کشور میزبان و جانب جمهوری اسلامی افغانستان فاقد اعتبار است و معمولاً با توزیع اسناد جعلی پول هنگفتی را از دانشجویان افغان می‌گیرند که این امر باعث ضایع شدن سرمایه و زمان دانشجویان شده است. در این مورد حکومت افغانستان هیچ‌گونه مسولیتی ندارد.

- دانشجویانی که توسط دفترهای مشورت‌دهی تحصیلی به رفتن به کشورهای بیرون از افغانستان، به ویژه هند، ترکیه و آسیای میانه ترغیب و تشویق می‌شوند، باید بدانند که این دفترها بعد از ورود آنان به دانشگاه‌های مذکور هیچ‌گونه مسوولیتی در قبال دانشجویان بعد از اخذ داخله، دریافت ویزای تحصیلی و ورود دانشجویان به کشورهای مقصود نمی‌گیرند و این دانشجویان هستند که راه را باید به تنهایی ادامه دهند؛ راهی که بی‌نهایت دشوار است.

- دانشجویانی که قصد ادامه تحصیل در کشورهای بیرون از افغانستان را دارند، باید قبل از انتخاب دانشگاه‌ها و ورود به کشور مقصد، مهارت زبان انگلیسی و کمپیوتر خود را افزایش دهند؛ چون وعده نهادهای مشورت‌دهی تحصیلی مبنی بر این‌که بدون نیاز تافل و آیلتس می‌توانید به تحصیل ادامه دهید، فریبی است که دانشجویان نتیجه منفی آن را بعد از دریافت شانس و حتا حذف شدن از دانشگاه می‌پردازند.

- دانشجویان باید قبل از انتخاب دانشگاه و نهاد تحصیلی کشور مقصد برای ادامه تحصیل، مطالعه و معلومات کافی در مورد دین، فرهنگ، غذاهای محلی و آب‌وهوای آن کشور داشته باشند؛ چون بعد از رسیدن به آن کشور با چالش‌های بزرگ، به ویژه برگشت مجدد به افغانستان مواجه می‌شوند.

- دانشجویان قبل از انتخاب دانشگاه و نهاد تحصیلی در کشور هدف، باید حداقل با یکی از دانشجویان و دوستان خود که مصروف تحصیل در آن دانشگاه و آن کشور است، مشورت و تبادل معلومات کنند تا آگاهی لازم را به دست بیاورند. بسیاری از وعده‌های دفترها و نهادهای مشورت‌دهی دروغ است و دانشجویان پس از ورود به دانشگاه‌های مورد نظر متوجه این دروغ و فریب می‌شوند.

- دانشجویان باید تا آخرین مرحله هیچ‌گاهی فریب نهادهای مذکور را نخورند و اگر می‌توانند مستقلانه با دریافت معلومات از وزارت تحصیلات عالی، نهادهای تخصصی، به ویژه کادرهای تخصصی و علمی که در دانشگاه‌ها و مراکز علمی فعالیت می‌کنند، تصمیم درست و آگاهانه بگیرند. این امر می‌تواند جهت ادامه تحصیل دانشجویان در کشورهای دیگر مفید واقع شود.

- دانشجویانی که قصد ادامه تحصیل در سال جاری تحصیلی را دارند، اگر می‌توانند تا پایان شیوع ویروس کرونا و یا بهتر شدن وضعیت کشورهای مورد نظر جهت ادامه تحصیل، از اخذ داخله خودداری کنند؛ چون دانشجویانی که در جریان سال‌های ۲۰۱۹، ۲۰۲۰ و ۲۰۲۱ از دانشگاه‌های بیرون از افغانستان اخذ داخله کرده، در کنار این‌که مجبور به هزینه کردن پول هنگفت و ادامه تحصیل به گونه آنلاین با چالش‌های جدی صحی و امنیتی شده، از تحصیل درست نیز باز مانده‌اند. دانشجویان زیادی چنین تجربه تلخی را از سر گذرانده‌اند. در ادامه اگر متقاضیان تحصیل در خارج از کشور متوجه نشوند، این دور باطل تکرار خواهد شد و جوانان افغانستان با سرگردانی‌های زیاد روبه‌رو خواهند شد.

در پایان لازم است که حکومت جمهوری اسلامی افغانستان، به ویژه وزارت تحصیلات عالی کشور اقدامات جدی را برای جلوگیری از خروج میلیون‌ها افغانی جهت ادامه تحصیل در خارج از افغانستان بگیرد و اقداماتی را جهت مدیریت فعالیت دفترهایی تحت عنوان دفتر مشورت‌دهی روی دست بگیرد. در غیر این صورت، کلاه‌برداری دفترهای مشورت‌دهی ادامه خواهد داشت، جوانان افغان سرگردان خواهند شد و چرخه باطل تحصیل بدون درنظرداشت معیارهای لازم، ادامه خواهد یافت.

سال پانزدهم
شماره ۳۶۲۵
سه‌شنبه
۲۵ جوزای ۱۴۰۰
۱۵ جون ۲۰۲۱
قیمت: ۲۰ افغانی

تاریکی، ترس و دانایی

فرنود هدایت

آدمی از امکان قوه شگفتی برخوردار است و این قوه پای انسان را به وادی پرپیچ‌وخم شناخت می‌کشاند؛ شناخت از حقیقت هستی. به نظر می‌رسد، انسان تنها موجود روی زمین است که همواره می‌خواهد و می‌تواند وجودش را معنامند کند و یا دست‌کم می‌کوشد از هستی و زنده‌گی‌اش تعریف و تفسیر ارایه کند. این موجود شناخته‌شده و در عین حال ناشناخته، می‌خواهد در ساحت شناخت، کار دو سویه انجام دهد؛ یعنی اول شناخت را از خودش شروع می‌کند. شناخت انسان؛ من کیستم/چیستم؟ بنابراین، خودش را هم سوژه و هم ابژه شناخت قرار می‌دهد. غایت شناخت عبور از وضعیت تاریک موجود و رسیدن به وضعیت روشن مطلوب و پی بردن به حقیقت چیزها است. مسیر دانایی لایه‌های زیاد دارد. ممکن است کسی این «قلعه» پربار را فتح نتواند و غرق در لجن‌زار ترس و توهم، راهش را نیمه‌تمام بگذارد و برگردد.

در یک نگاه خاص و کلی، به نظر می‌رسد که ترس، بیش‌تر از دل تاریکی‌ها و هزارتوها سر بر می‌زند؛ هزارتوهای مسیر دانایی. ترس نقطه آغاز ناامیدی و اوج شکست، سرخورده‌گی و درمانده‌گی را به نمایش می‌گذارد. (این‌جا منظور، ترس عادی و عاطفی نیست؛ بلکه بیش‌تر ترس به معنای انتزاعی کلمه، جهالت و به معنای خاص‌تر، ترس از دانایی است).

اما آن‌سوی ترس، دانایی است. دانایی نقطه مقابل ترس است؛ یعنی اگر «درخت تو گر بار دانش بگیرد»، دیگر ترس اتفاق نمی‌افتد. به هر اندازه‌ای که آگاهی و دانایی بالا برود، به همان اندازه ترس امکان اتفاق افتادنش را از دست می‌دهد و راهش را گم می‌کند. ساحت دانایی، ساحت تودرتو و چندپهلو است. کسی که در این وادی روشنایی سفر می‌کند با صخره‌ها و پیچ‌وخم‌های فراوانی روبه‌رو خواهد شد؛ چون ممکن است هر لحظه دشمنان دانایی در کمین باشند. اما این‌جا به نظر می‌رسد که این مفاهیم و مقوله‌های انتزاعی ترس و تاریکی، به این زودی‌ها گریبان ما را رها کردنی نیستند؛ هم‌چون دانایی، تودرتو و پیچیده عرض وجود می‌کنند. یکی از وجوه ترس، نه ترس از پیچ‌وخم‌ها، بلکه ترس از خود دانایی است. آدم ترسو و نادان، نه خودش هم‌چون دانا توان جنگیدن و پشت سر گذاشتن تمام صخره‌ها و سختی‌های تاریکی را دارد و نه تاب و تحمل پیروزی آدم دانا را. بنابراین، توانایی‌اش را نه در کسب علم و دانش، بلکه در مانع قرار گرفتن بر سر راه کاروان آگاهی و دانایی به کار می‌بندد. زمانی که لشکر جهل و نادانی راه‌اش را در میان دانایی گم کرد، می‌ترسد که مبادا اقتدار و شوکت غیرمشروعش را که سال‌ها بالای مردم غریب سایه انداخته است، از دست بدهد.

حمله بر مکتب سیدالشهدای دشت برچی که چندی پیش در یک روز «بهاری روشن از امواج نور» و به دنبال حمله بر آموزشگاه‌های موعود و کوثر دانش و شفاخانه صد بستر اتفاق افتاد، نمونه بارز حمله بر کاروان دانایی و نسل‌کشی است. این حمله‌ها در حقیقت حمله یک مشت ناامید، سرخورده، شکست‌خورده و درمانده بر کاروان آگاهی و روشنایی است که از ترس و تاریکی نشأت می‌گیرد. دنیای مدرن، دنیای علم و تکنولوژی است. در دنیای مدرن قدرت با علم تعریف می‌شود و با تکنولوژی رابطه مستقیم دارد. لذا دشمنان روشنایی و شکست‌خورده‌گان دانایی، نه شهامت کسب علم را دارند و نه جرأت دل کندن از قدرت را. بنابراین، به خشونت و نسل‌کشی ادامه می‌دهند.

ناگفته پیدا است که نسل پیش‌رو افغانستان، خصوصاً در عرصه‌های فرهنگ، ادبیات، علم و هنر از کتله اجتماعی دشت برچی و به طور خاص از جامعه هزاره سر برون آورده و با وجود تمامی موانع و چالش‌های اقتصادی، رفاهی، امنیتی و... العطش به دنبال فراگیری علم و شناخت و دانایی است. با این همه، اما در مقابل، گروه شکست‌خورده و ترسویی وجود دارد که هر دم از ترس از دست‌دادن فضای مانورش می‌خواهد شعله دانایی را خاموش کند و هر روز به طور هدفمند بر مردم و به خصوص نسل پیش‌رو کشور حمله می‌کند، بی‌خبر از این‌که همیشه ققنوسی هست تا کاروان دانایی را بر سر منزل و مقصود برساند و این‌گونه مشت محکمی بر دهان دشمنان روشنایی بکوبد.

> آدمی از امکان قوه شگفتی برخوردار است و این قوه پای انسان را به وادی پرپیچ‌وخم شناخت می‌کشاند؛ شناخت از حقیقت هستی. به نظر می‌رسد، انسان تنها موجود روی زمین است که همواره می‌خواهد و می‌تواند وجودش را معنامند کند و یا دست‌کم می‌کوشد از هستی و زنده‌گی‌اش تعریف و تفسیر ارایه کند. این موجود شناخته‌شده و در عین حال ناشناخته، می‌خواهد در ساحت شناخت، کار دو سویه انجام دهد؛ یعنی اول شناخت را از خودش شروع می‌کند. شناخت انسان؛ من کیستم/چیستم؟ بنابراین، خودش را هم سوژه و هم ابژه شناخت قرار می‌دهد. غایت شناخت عبور از وضعیت تاریک موجود و رسیدن به وضعیت روشن مطلوب و پی بردن به حقیقت چیزها است. مسیر دانایی لایه‌های زیاد دارد. ممکن است کسی این «قلعه» پربار را فتح نتواند و غرق در لجن‌زار ترس و توهم، راهش را نیمه‌تمام بگذارد و برگردد.

ترفند جدید پاکستان؛

آیا سیاست عمق استراتژیک تغییر کرده است؟

جنرالان پاکستانی در هر شرایطی به دنبال ایجاد عمق استراتژیک در افغانستان بوده‌اند. آنان عمق استراتژیک در افغانستان را در وجود یک دولت ضعیف و حامی این کشور، مثل سال‌های ۱۹۹۶ الی ۲۰۰۱ میلادی می‌بینند. در آن زمان با روی کار آمدن گروه طالبان، پاکستان به عمق استراتژیک در افغانستان دست یافت. حال، چگونه ممکن است آسلام‌آباد از سیاست عمق استراتژیک در افغانستان عبور کند؟

فرید حلیمی

پاکستان به دلیل رقابت با هند و موقعیتش در جنوب آسیا، از عمق استراتژیک رنج می‌برد و سالانه بخش بزرگی از بودجه‌اش را صرف مسائل امنیتی می‌کند. جنرالان پاکستانی، برعلاوه مهار هند در منطقه، خواب عمق استراتژیک در افغانستان را می‌بینند.

عمران خان، نخست‌وزیر پاکستان، به تاریخ ۱۴ جوزای سال روان در گفت‌وگو با خبرگزاری رویترز اظهار داشت که حکومت پاکستان به رهبری او دیگر به دنبال سیاست عمق استراتژیک در افغانستان نیست و اکنون این دید نسبت به افغانستان تغییر کرده است. به قول آقای خان، حکومت فعلی پاکستان برخلاف حکومت‌های قبلی، تمایل به همکاری با افغانستان دارد.

این اظهارات نخست‌وزیر پاکستان برخلاف دید نظامیان این کشور نسبت به سیاست عمق استراتژیک در افغانستان است؛ زیرا نظامیان پاکستانی با این نظر آقای خان موافق نیستند. به هر حال، عمران خان به حیث فرد شماره یک حکومت پاکستان، به یک واقعیت اشاره کرده که افغانستان در نتیجه آن، بهای هنگفتی را پرداخته است.

در عین حال، سخنان نخست‌وزیر پاکستان، ترفند جدید در سیاست خارجی این کشور پیرامون اوضاع جنگ و صلح افغانستان را نشان می‌دهد که آقای خان علاقه‌مند است در آن نقش محوری داشته باشد. اما حرف او از تغییر سیاست عمق استراتژیک، نزد جنرالان پاکستانی خریداری ندارد.

جنرالان پاکستانی در هر شرایطی به دنبال ایجاد عمق استراتژیک در افغانستان بوده‌اند. آنان عمق استراتژیک در افغانستان را در وجود یک دولت ضعیف و حامی این کشور، مثل سال‌های ۱۹۹۶ الی ۲۰۰۱ میلادی می‌بینند. در آن زمان با روی کار آمدن گروه طالبان، پاکستان به عمق استراتژیک در افغانستان دست یافت. حال، چگونه ممکن است آسلام‌آباد از سیاست عمق استراتژیک در افغانستان عبور کند؟

به نظر می‌رسد، این یکی از بازی‌های جدید سیاست‌گذاران پاکستان است تا اعتماد از دست‌رفته کابل را احیا کند. واقعیت این است که چنین اتفاقی که عمران خان از آن به عنوان تغییر سیاست عمق استراتژیک یاد کرده، در طول تاریخ پاکستان نیفتاده است. پاکستان از زمان استقلالش در پی ایجاد عمق استرتژیک در افغانستان بوده است. عبور از این سیاست، بعید به نظر می‌رسد.

استراتژیست‌های نظامی پاکستان، عمق استراتژیک در افغانستان را به گونه‌ای تعریف کرده‌اند که گذشتن از آن، به معنای گذشتن از منافع آن کشور در منطقه است و جنرالان پاکستانی هرگز به چنین اقدامی مبادرت نخواهند ورزید. به همین دلیل، بالای سخنان عمران خان، اعتماد نمی‌شود و اظهارات او در واقع از ترفند جدید به منظور به دست آوردن امتیازات بیش‌تر حکایت دارد.

اسلام‌آباد نسبت به دولت مستقر در کابل تمایل بیش‌تر به طالبان دارد و در حال حاضر از رهبران این گروه میزبانی می‌کند. سفرهای اخیر هیأت مذاکره‌کننده طالبان به این کشور، مصداق این ادعا است. براساس اسناد و شواهد معتدد، اسلام‌آباد از گروه‌های تروریستی حمایت می‌کند؛ گروه‌هایی که امنیت افغانستان را به مخاطره می‌اندازند و این همه در راستای سیاست عمق استراتژیک پاکستان صورت می‌گیرد.

واقعیت این است که سخنان عمران خان، نخست‌وزیر پاکستان مبنی بر تغییر سیاست عمق استراتژیک آن کشور در افغانستان، حرف آخر نیست. جنرالان پاکستانی هم‌چنان تلاش خواهند کرد تا به عمق استراتژیک در افغانستان دست پیدا کنند.

۸صبح
روایت دیروز، آئینه امروز، نوید فردا
سال پانزدهم
شماره ۳۶۲۳
سه‌شنبه
۲۵ جوزای ۱۴۰۰
۱۵ جون ۲۰۲۱
قیمت: ۲۰ افغانی

همت به توان دو؛

ذکیه خدادادی به مسابقات جهانی پارالمپیک می‌رود

محمدحسین نیک‌خواه

خانم خدادادی ۱۰ سال پیش ورزش تکواندو را در هرات آغاز کرد و با تشویق خانواده و مربیانش، موفق شد با حضور در مسابقات ملی و بین‌المللی پرچم کشور را به اهتزاز درآورد و برای افغانستان افتخارآفرینی کند. هرچند انجام فعالیت ورزشی برای دختران در افغانستان مشکلات خاص خود را دارد، اما خانواده ذکیه پشتی‌بان اصلی او در فعالیت‌های ورزشی است.

سال ۲۰۰۸ میلادی وقتی روح‌الله نیکپا، نخستین مدال المپیک را برای افغانستان آورد، ورزش تکواندو علاقه‌مندان زیادی پیدا کرد. ذکیه خدادادی، دختری که به نماینده‌گی از افغانستان قرار است در مسابقات جهانی پارالمپیک توکیو اشتراک کند، یکی از همین افراد بود. او چند سال پیش با دیدن مسابقه روح‌الله نیکپا، تصمیم گرفت وارد رشته تکواندو شود.

خانم خدادادی ۱۰ سال پیش ورزش تکواندو را در هرات آغاز کرد و با تشویق خانواده و مربیانش، موفق شد با حضور در مسابقات ملی و بین‌المللی پرچم کشور را به اهتزاز درآورد و برای افغانستان افتخارآفرینی کند. هرچند انجام فعالیت ورزشی برای دختران در افغانستان مشکلات خاص خود را دارد، اما خانواده ذکیه پشتی‌بان اصلی او در فعالیت‌های وزرشی است.

چند روز پس از بازگشت ذکیه از مسابقات تکواندوی اردن، به ملاقات او رفتم. سرگذشت زنده‌گی خود را برایم قصه کرد و این‌که چگونه با تماشای مسابقه تاریخی روح‌الله نیکپا در مسابقات المپیک چین و کسب نخستین مدال المپیک برای کشور، مشتاق تکواندو شد و این رشته ورزشی را به گونه حرفه‌ای دنبال کرد.

ذکیه وقتی تکواندو را به گونه حرفه‌ای آغاز کرد، هدفش این بود که روزی بتواند مانند روح‌الله نیکپا برای افغانستان در مسابقات جهانی افتخار کسب کند، اما درک می‌کرد که حضور در مسابقات رده اول بین‌المللی کار آسانی نیست و نیازمند زحمت، تلاش، تمرین و پشت‌کار بسیار است.

او شش سال پیش برای اولین‌بار به نماینده‌گی از هرات در مسابقات ملی اشتراک کرد و موفق شد مدال طلا را کسب کند و عضو تیم ملی تکواندوی افغانستان شود. به دلیل این‌که شمار ورزشکاران بخش «پاراتکواندو/ تکواندوی افراد دارای معلولیت» بسیار اندک بود، او مجبور شد در مسابقات افراد بدون معلولیت اشتراک کند و توانایی خود را به نمایش بگذارد.

ذکیه خدادادی پس از چند سفر دیگر برای اشتراک در مسابقات ملی، به یکی از آرزوهایش رسید و در شهر کابل با روح‌الله نیکپا ملاقات کرد. او با شور و اشتیاق فراوان به نیکپا توضیح داد که افتخارآفرینی وی در المپیک، سبب علاقه‌مندی شمار زیادی از جوانان به رشته تکواندو شده است.

فقر و مشکلات اقتصادی در کنار دید نامناسب بخشی از جامعه در مورد فعالیت‌های ورزشی و اجتماعی از سوی زنان، دشواری‌های اساسی سد راه این ورزشکار جوان طی سال‌های گذشته بوده است؛ اما او در برابر چالش‌ها تسلیم نشد و کوشید به آرزوهایی که در ذهن دارد، دست یابد.

وضعیت بد امنیتی در افغانستان، چالش بزرگ دیگری است که راه انجام فعالیت‌های ورزشی را برای دختران ورزشکار دشوارگذر کرده است. ذکیه هر سال چند مرتبه برای اشتراک در مسابقات ملی و انجام تمرینات ورزشی از هرات به کابل سفر می‌کند و خانواده‌اش نگران هستند که در انفجارها و ناامنی کابل به او آسیب برسد.

هرچند در سایر کشورها اعضای خانواده‌های ورزشکاران از کسب مدال و مشهور شدن آنان خوشحال می‌شوند، اما این داستان در افغانستان متفاوت است و اعضای خانواده ذکیه نگران هستند که او با کسب مدال و مشهور شدن در دنیای ورزش، از سوی گروه‌های هراس‌افگن مانند برخی چهره‌های مشهور دیگر آماج قرار بگیرد و ترور شود. نگرانی خانواده نسبت به وضعیت امنیتی او گاهی چنان افزایش پیدا می‌کند که پدرش می‌خواهد روی آرزوهایش خط سرخ بزرگی بکشد و برای حفظ جانش ورزش را کنار بگذارد و دور از هیاهوی دنیای ورزش، زنده‌گی خود را به گونه عادی ادامه دهد، اما کنار گذاشتن ورزش برایش آسان نیست و می‌خواهد هم‌چنان این راه سخت را تا رسیدن به قله‌های موفقیت ادامه دهد.

سفرهای ذکیه برای مسابقات و تمرینات ورزشی به شهر کابل، دنیایی از ترس و نگرانی را برای خانواده‌اش در پی دارد. پدر و مادرش روزانه چندین‌بار تماس می‌گیرند و جویای احوال دخترشان می‌شوند و این ترس در دل آن‌ها وجود دارد که مبادا او قربانی بعدی انفجارهای خونین کابل باشد.

ذکیه نگران روزی است که با روی کار آمدن طالبان، شرایط دشوار گذشته تکرار شود، نتواند ورزش تکواندو را ادامه دهد، رویای حضور در مسابقات جهانی و کسب افتخار برای افغانستان دست‌نیافتی شود و مانند هزاران زن و دختر دیگر در چهاردیواری خانه محبوس شود؛ مسأله‌ای که نگرانی مشترک بخش بزرگی از زنان افغانستان است.

ذکیه خدادادی تاکنون در چهار مسابقه بین‌المللی به نماینده‌گی از افغانستان اشتراک کرده است. او در سال ۱۳۹۵ خورشیدی، برای نخستین‌بار مدال بُرنز مسابقات پاراتکواندو را در مصر برای افغانستان به دست آورد و چند سال بعد هم در مسابقات بین‌المللی کشورهای ویتنام و اردن اشتراک کرد.

ذکیه به تازه‌گی موفق شده در مسابقات بین‌المللی کسب سهمیه پارالمپیک در رشته پاراتکواندو مقام سوم را کسب کند و مدال بُرنز را از این مسابقات با خود به خانه بیاورد. هرچند او موفق نشد سهمیه مستقیم پارالمپیک توکیو را کسب کند، اما با قانون «وایت کارت/ کارت سفید» در این رویداد مهم ورزشی حضور خواهد یافت.

این ورزشکار جوان کشور روایت می‌کند که حضور ورزشکاران بااستعداد افغانستان در رقابت‌های معتبر جهانی، سبب شده که دیدگاه جهانیان در مورد افغانستان دگرگون شود و نمایش توانمندی و کسب مدال از سوی ورزشکاران کشور در مسابقات جهانی، برای اشتراک‌کننده‌گان سایر کشورها حیرت‌آور و دور از انتظار است.

برخی کشورهای ثروتمند با دیدن توان ورزشکاران کشورهای فقیر، به آنان پیشنهاد می‌دهند که در بدل پول، امکانات و تابعیت، تیم ملی کشور خود را رها کرده و با پرچم این کشورها در مسابقات جهانی اشتراک کنند. چندی پیش، کیمیا علی‌زاده، نخستین زن ایرانی که مدال برنز المپیک را کسب کرد، به آلمان پناهنده شد و قرار است در مسابقات المپیک توکیو، در تیم پناهنده‌گان مسابقه دهد.

از ذکیه پرسیدم اگر روزی برایش پیشنهاد شود که تیم ملی کشور را در بدل دریافت تابعیت کشورهای اروپایی رها کند، واکنش او چه خواهد بود؟ پاسخ کوتاه و قاطعانه بود: «کسب افتخار برای کشورم را با تمام دنیا عوض نمی‌کنم!»

در مسابقات جهانی وقتی ورزشکاران در رده‌های اول تا سوم قرار می‌گیرند، پرچم کشورشان در محل برگزاری مسابقات بلند می‌شود و سرود ملی نماینده کشوری که مقام نخست را کسب کرده است، پخش می‌شود. دیدن این لحظه شاید یکی از بهترین خاطرات ورزشکاران باشد.

وقتی ذکیه خدادادی خاطره اهتزاز پرچم افغانستان در مسابقات بین‌المللی اردن را قصه می‌کرد، چشم‌هایش با اشک تر شد و گلویش بغض گرفت؛ انگار آن لحظه باشکوه و غرورآفرین دوباره برایش تکرار شد و حال و هوای دیدن پرچم کشور را در میان کشورهای مدال‌آور روایت کرد.

پرسیدم وقتی پرچم کشور در میان ده‌ها کشور بلند شد، چه حسی داشتید؟ گفت: «بیان کردن این حس بسیار سخت است. حسی که با سال‌ها زحمت و تلاش به دست می‌آید، هم سخت است و هم خیلی قشنگ. نمی‌شود این حس را با زبان و الفاظ بیان کرد.»

از دید ذکیه، احساس برافراشته شدن پرچم کشور در مسابقات معتبر ورزشی با هیچ چیزی در دنیا قابل مقایسه و تعویض نیست و اگر تمام دارایی و پول دنیا را به یک ورزشکار بدهند، حاضر نیست این احساس وطن‌دوستی را با پول و امکانات معامله کند.

این ورزشکار جوان که حالا در یک‌قدمی رسیدن به بزرگ‌ترین آرزویش یعنی حضور در مسابقات جهانی پارالمپیک است، سال‌ها پس از آن‌که روح‌الله نیکپا را الگوی خود قرار داد و تکواندو را آغاز کرد، به الگویی برای دیگران بدل شده و بسیاری آرزوها دارند مانند او به نماینده‌گی از افغانستان در مسابقات جهانی اشتراک کنند.

ذکیه خدادادی باور دارد که حضور در مسابقات جهانی المپیک بزرگ‌ترین آرزوی هر ورزشکار است، زنده‌گی فرد را زیرورو می‌کند و سبب می‌شود نامش به عنوان یک افتخار ثبت تاریخ شود، اما او آرزوی بزرگ‌تر و شاید هم دشوارتر از حضور در المپیک دارد؛ این‌که روزی در افغانستان صلح برقرار شود و بتواند بدون ترس و نگرانی به سرتاسر کشور سفر کند و در مسابقات ورزشی اشتراک ورزد.

۸صبح
روایت دیروز | آئینه امروز | نوید فردا

صاحب امتیاز: سنجر سهیل sanjarsohail@yahoo.com
مدیرمسوول: مجیب مهرداد mujib_mehrdad@yahoo.com
سردبیر: خلیل اسیر 8am.daily@gmail.com
دبیر گزارش‌ها: حسیب بهش
دبیر بخش خبر: علی‌شاه حقمل
دبیر بخش صلح: آسیه حمزه‌ای
دبیر رسانه‌های اجتماعی: نورعلی فرحت

دبیر بخش ویدیو: محمدنصیر کاوشگر
خبرنگاران: عبدالاحمد حسینی، محمدحسین نیک‌خواه، خلیل رسولی، شکیبا سعیدی، الیاس طاهری، احمدشاه شاداب، حفیظ علی‌خیل، توفان عمری، شایق قاسمی، بهروز خاوری
ویراستاران: علی نظری، اسحق‌علی احساس
صفحه آرایی: رضا مرادی
پذیرش اعلان: ۰۷۰۰۱۷۵۵۱۰ – ۰۷۸۸۷۸۸۷۹۹ Shaparsepehr@gmail.com
نشانی پستی: صندوق پستی ۰۳۸–۰۲۵، پسته‌خانه مرکزی، کابل، افغانستان
نشانی دفتر کابل: تایمنی، کابل، افغانستان
۸صبح نوشته‌ها را ویرایش می‌کند. سرمقاله بازتاب‌دهنده‌ی دیدگاه ۸صبح است.
سایر دیدگاه‌های مطرح‌شده در مقاله‌ها، به نویسندگان آن برمی‌گردد.

Publisher:
Sanjar Sohail, sanjarsohail@yahoo.com

Editor-in-Chief:
Mujib Mehrdad
mujib_mehrdad@yahoo.com

Facebook.com/8am.af
Youtube.com/HashteSubhdaily
Twitter.com/@Hashtesubhdaily
instagram.com/8am.af_official
www.8am.af

Hasht e Subh Daily
8 am.af
Yesterday's Narrative | Today's Mirror | Tomorrow's Hope

قرضه برای شرکت‌های کوچک-متوسط
عزیزی بانک برای رشد و پیشرفت کاروبار و پیش برد پروژه های تان قرضه های کوچک و متوسط را با آسانترین شرایط به شما پیشکش میکند. تمام تجاران افغان که سه پروژه فعال دارند میتوانند این قرضه که مدت باز پرداخت آن بطور اقساط از یک الی دو سال میباشد، بدست بیآورند.
www.azizibank.af 1515
عزیزی بانک
Azizi Bank

15th Year ◇ No: 3623 ◇ Tuesday ◇ 15 June, 2021 ◇ Price: 20 Afs

دبیرکل ناتو:
ناتو باید به ظهور قدرت فزاینده چین واکنش نشان دهد

در آستانه اجلاس ناتو، دبیر کل این پیمان از اعضا خواسته است تا به قدرت فزاینده نظامی چین پاسخ دهند.
نشست سران کشورهای عضو ناتو برای نشان دادن حمایت مجدد امریکا از این پیمان، برنامه‌ریزی شده است.
انتظار می‌رود رهبران ناتو پس از نشست‌شان در بلژیک، با صدور بیانیه‌ای چین را به عنوان یک خطر امنیتی معرفی کنند.
به گزارش بی‌بی‌سی ینس استولتنبرگ، دبیر کل ناتو، گفته است که این اجلاس «لحظه‌ای مهم» برای این پیمان است.
این اولین حضور جو بایدن در نشست ناتو بعد از عهده‌دار شدن ریاست جمهوری امریکا است.
ناتو یک اتحاد نظامی قدرتمند بین ۳۰ کشور اروپایی و امریکای شمالی است. این پیمان پس از جنگ جهانی دوم در واکنش به گسترش اتحاد جماهیر شوروی تاسیس شد.
در سال‌های اخیر، این اتحادیه به خاطر مسایلی در ارتباط با بودجه و اهداف آن، تحت فشار قرار گرفته است.
تنش‌ها در دوران ریاست جمهوری دونالد ترمپ، که از کمک‌های مالی کشورش به ناتو شکایت داشت و تعهد امریکا برای دفاع از شرکای اروپایی را زیر سوال برد، افزایش یافت. در مقابل اما جو بایدن، جانشین او، سعی در حمایت مجدد امریکا از این اتحاد نظامی ۷۲ ساله داشته است.
روز یکشنبه جیک سالیوان، مشاور امنیت ملی کاخ سفید، گفت که مذاکرات ناتو بر امنیت جمعی، از جمله ایستاده‌گی در برابر چین و ظهور سریع قدرت نظامی آن متمرکز است.
آقای استولتنبرگ پیش از نشست امروز، در مقر ناتو به خبرنگاران گفت: «ما وارد جنگ سرد جدیدی نمی‌شویم و چین رقیب ما یا دشمن ما نیست... اما ما باید به عنوان یک اتحاد چالش‌هایی را که ظهور (نظامی) چین برای امنیت ما ایجاد می‌کند، برطرف کنیم.»
تغییرات آب و هوایی، امنیت سایبری، روسیه و خروج نیروهای ناتو از افغانستان که طولانی‌ترین استقرار برون‌مرزی نیروهای این پیمان است، هم در دستور کار نشست سران ناتو قرار خواهد گرفت.
پیام قاطع ناتو به چین به دنبال انتقاد سران کشورهای عضو جی هفت، متشکل از اقتصادهای بزرگ جهان، در نشست اخیرشان در بریتانیا صورت می‌گیرد.
رهبران جی هفت، در بیانیه‌ای چین را به اتهام نقض حقوق بشر سرزنش کردند و خواستار تحقیق شفاف درباره منشأ بروز ویروس کرونا در این کشور شدند.
در پاسخ، چین در بیانیه‌ای از طریق سفارت خود در بریتانیا، جی هفت را به گفتن «دروغ، شایعات و اتهامات بی‌اساس» متهم کرد.

وزارت بهداشت ایران به واکسین «برکت» مجوز داد

وزیر بهداشت ایران در حالی از صدور مجوز مصرف یک واکسین ایرانی خبر داد که سخنگوی سازمان غذا و داروی این کشور می‌گوید بررسی‌های این سازمان برای صدور مجوز ادامه دارد.
به گزارش رادیو فردا، سعید نمکی، وزیر بهداشت ایران، روز دوشنبه، ۲۴ جوزا، در یک همایش در ولایت مرکزی با اشاره به صدور مجوز مصرف واکسین برکت گفت که از ذوق این خبر دیشب نخوابیده است.
این در حالی است که کیانوش جهان‌پور، سخنگوی سازمان غذا و داروی ایران، ساعتی پیش از آن درباره زمان صدور مجوز برای واکسین‌های ایرانی گفته بود که گزارش گروه‌های ناظر بر ساخت واکسین در کمیته‌های مربوط در سازمان غذا و دارو در حال بررسی است.
آقای جهان‌پور درباره زمان احتمالی صدور مجوز نیز گفته بود که در صورت رفع نواقص، احتمالاً در روزهای آینده، یک یا دو واکسین مجوز اضطراری دریافت خواهند کرد.
محمدرضا شانه‌ساز، رییس سازمان غذا و داروی ایران، که شامگاه شنبه، ۲۲ جوزا، در شبکه دوم تلویزیون حکومت ایران سخن می‌گفت، بدون نام بردن از افراد یا نهاد خاصی، از اعمال «فشارهای زیاد برای صدور مجوز تزریق عمومی واکسین‌های داخلی» خبر داده بود.
واکسین کرونای برکت قرار است توسط «ستاد اجرایی فرمان امام»، مهم‌ترین نهاد اقتصادی وابسته به دفتر رهبر مذهبی ایران، تولید و توزیع شود و به گفته مسوولان این ستاد بخش عمده بازار تولید و توزیع واکسین به این موسسه اختصاص خواهد داشت.
واکسین رازی نیز توسط موسسه دولتی «تحقیقات واکسین و سیرم‌سازی رازی» تولید شده است.
در روزهای گذشته با اعلام خبر رسمی اتمام ذخیره واکسین کرونا در چندین شهر ایران، هم‌چنین نبود واکسین کافی برای تزریق دوز دوم، بسیاری از شهروندان این کشور دچار نگرانی و سردرگمی شدند.
در همین حال برخی از مسوولان از احتمال «تزریق ترکیبی واکسین‌ها» یا «جایگزینی واکسین‌های مشابه ایرانی با نوع خارجی» در دوز دوم خبر داده‌اند.
بسیاری از مسوولان و کارشناسان داخلی درباره تزریق واکسین غیرمشابه در نوبت دوم ابراز تردید کرده و انجام آن را تنها در صورت مطالعات دقیق، اثربخش و بدون عوارض جدی توصیف می‌کنند.
براساس آخرین اعلام وزارت بهداشت ایران تا ۲۴ جوزا، ۴ میلیون و ۳۵۴ هزار و ۴۴۵ نفر دوز اول واکسین کرونا و ۸۵۱ هزار و ۲۰۷ نفر نیز دوز دوم را تزریق کرده‌اند و مجموع واکسین‌های تزریق شده در این کشور به ۵ میلیون و ۲۰۵ هزار و ۶۵۲ دوز رسیده است.

سقوط پهپاد حامل بمب حوثی‌ها بر سقف مکتبی در عربستان

رادیو فردا به نقل از رسانه‌های دولتی عربستان سعودی اعلام کردند که یک فروند پهپاد حامل بمب حوثی‌ها روز گذشته در یکی از مکاتب این کشور سقوط کرده است.
براساس این گزارش‌ها، مقام‌های دفاعی عربستان سعودی می‌گویند که حمله حوثی‌ها بر ولایت عسیر با این پهپاد هیچ خسارت جانی نداشته است.
تصاویر منتشرشده از این رخداد در خبرگزاری سعودی، اس‌پی‌ای، نشان می‌دهد که سقف مکتب بر اثر سقوط پهپاد خراب شده و قطعات پهپاد نیز متلاشی شده است.
این گزارش سه روز پس از آن منتشر می‌شود که ایتلاف نظامی بین‌المللی به رهبری سعودی اعلام کرده بود که حملات خود به یمن را با هدف هموار کردن راه دست‌یابی به توافق صلح متوقف کرده است.
ترکی المالکی، سخنگوی ایتلاف، به تلویزیون دولتی سعودی روز پنج‌شنبه گفته بود که با توقف حملات، زمینه برای کار سیاسی فراهم می‌شود تا از این طریق فرایند صلح در یمن شکل بگیرد.
اما به فاصله کوتاهی پس از این اظهارات، تلویزیون دولتی یمن گزارش داد که در جریان حملات به شهر مارب در شمال یمن دست‌کم ۸ شهروند غیرنظامی کشته و ۲۷ نفر نیز زخمی شده‌اند.
حوثی‌ها با حمله به مارب تلاش می‌کنند این شهر و میدان‌های نفتی اطراف آن را تصرف کنند. این میدان‌های نفتی آخرین منبع مالی عمده دولت یمن است که سازمان ملل آن را به رسمیت می‌شناسد.
در هفته‌های اخیر مقام‌هایی از کشور عمان به صنعا سفر کردند تا حوثی‌ها را به پذیرش طرح آتش‌بس متقاعد کنند، اما این تلاش‌ها تاکنون راه به جایی نبرده است.
سازمان ملل متحد می‌گوید که یمن اکنون درگیر شدیدترین بحران انسانی در جهان به دلیل سال‌ها جنگ است؛ جنگی که تاکنون به بهای جان ده‌ها هزار نفر و آواره‌گی میلیون‌ها نفر انجامیده است، به طوری که اکنون دو سوم از جمعیت سی میلیون نفری یمن وابسته به کمک‌های بین‌المللی‌اند.

تشکیل دولت جدید اسراییل؛
نتانیاهو کنار گذاشته شد

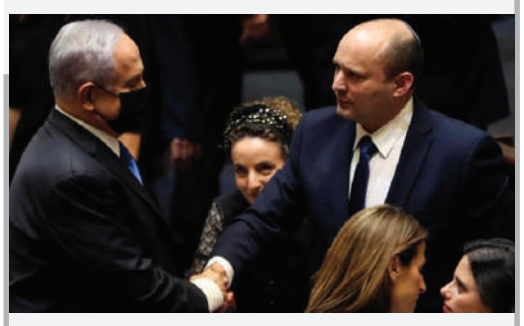

پارلمان اسراییل با ۶۰ رای موافق در مقابل ۵۹ رای مخالف، به کابینه ایتلافی هشت حزب به رهبری سیاستمدار راست‌گرای اسراییلی نفتالی بنت رای اعتماد داد. کنست اسراییل ۱۲۰ عضو دارد.
به گزارش دویچه‌وله فارسی، شامگاه یکشنبه، ۱۳ جون (۲۳ جوزا) دوره نخست‌وزیری بنیامین نتانیاهو به پایان رسید. پارلمان اسراییل با اکثریت شکننده، راه را برای تشکیل دولت جدید که سی‌وششمین دولت این کشور است، هموار کرد.
۶۰ نماینده کنست به این اتحاد مخالف نتانیاهو که از هشت حزب تشکیل شده، رای اعتماد دادند. ۵۹ تن از نماینده‌گان پارلمان این کشور از جمله احزاب راست و مذهبی و هم‌چنین نماینده‌گان حزب لیکود رای مخالف دادند. در هنگام رای‌گیری، یکی از نماینده‌گان احزاب ایتلافی دولت جدید از جلسه خارج شد. به این ترتیب نماینده‌گان با یک اکثریت شکننده امکان تشکیل دولت جدید به رهبری نفتالی بنت را در اسراییل فراهم آوردند.
این رای به معنای پایان موقت دوره نخست‌وزیری طولانی بنیامین نتانیاهو، سیاستمدار محافظه‌کار راست اسرائیل است. او دوازده سال بر مسند نخست‌وزیری اسراییل تکیه زده بود.
نفتالی بنت پس از این رای‌گیری سوگند یاد کرد. طبق توافق احزاب ایتلاف، بنت تا آگست ۲۰۲۳ در سمت خود به عنوان نخست‌وزیر اسراییل باقی خواهد ماند و سپس یایر لاپید، رهبر حزب «یش آتید» تا پایان دوره قانون‌گذاری مقام نخست‌وزیری اسراییل را برعهده خواهد گرفت.
لاپید در کابینه بنت سمت جانشینی نخست‌وزیر و نیز وزارت خارجه را برعهده خواهد داشت.
اسراییل از سال ۲۰۱۹ به این سو با چالش تشکیل دولت جدید روبه‌رو بوده است. از آن زمان تا کنون پنج بار انتخابات پارلمانی در این کشور برگزار شده است.